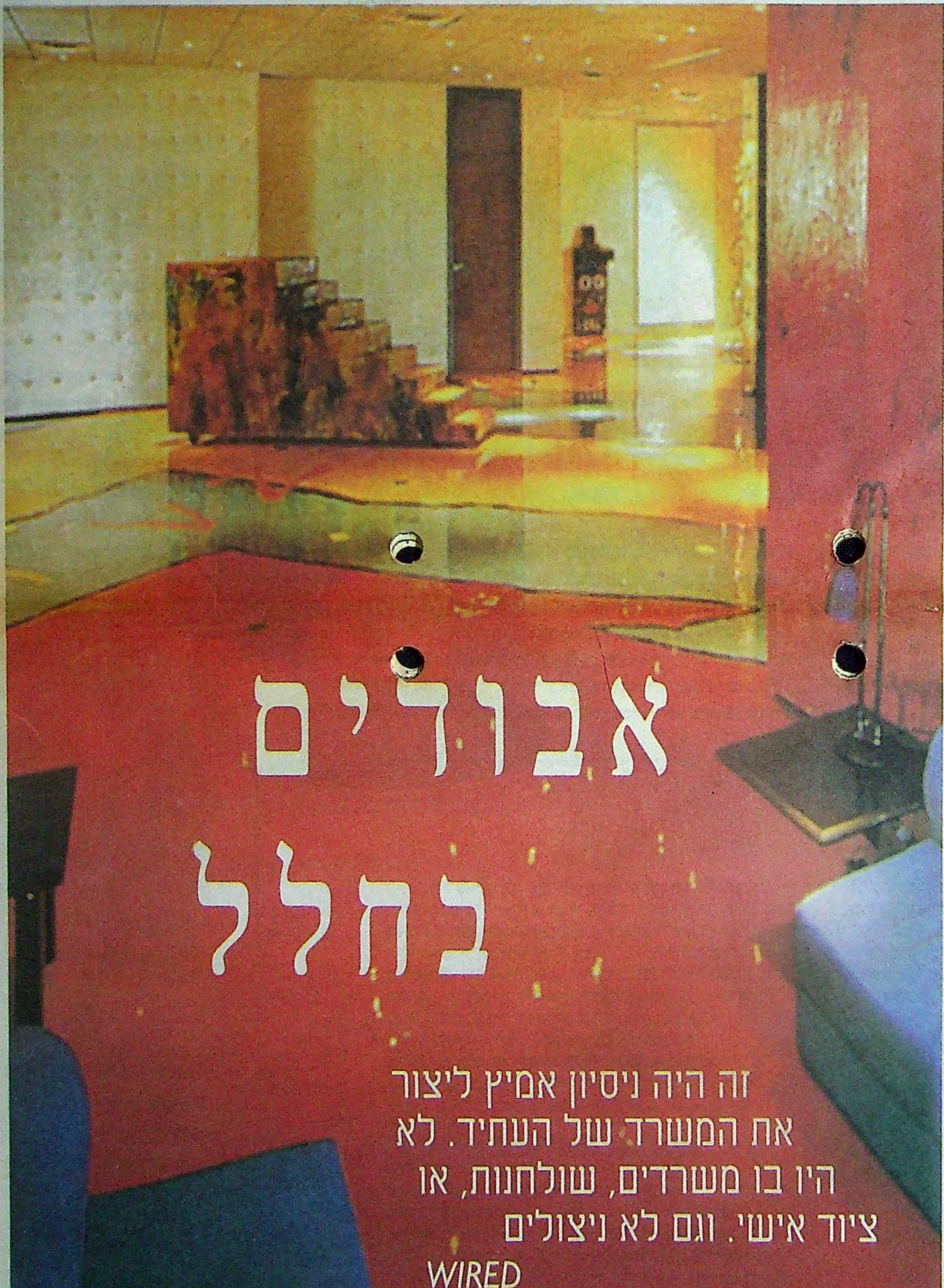
הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

23.2.99 גיליון מס' 103

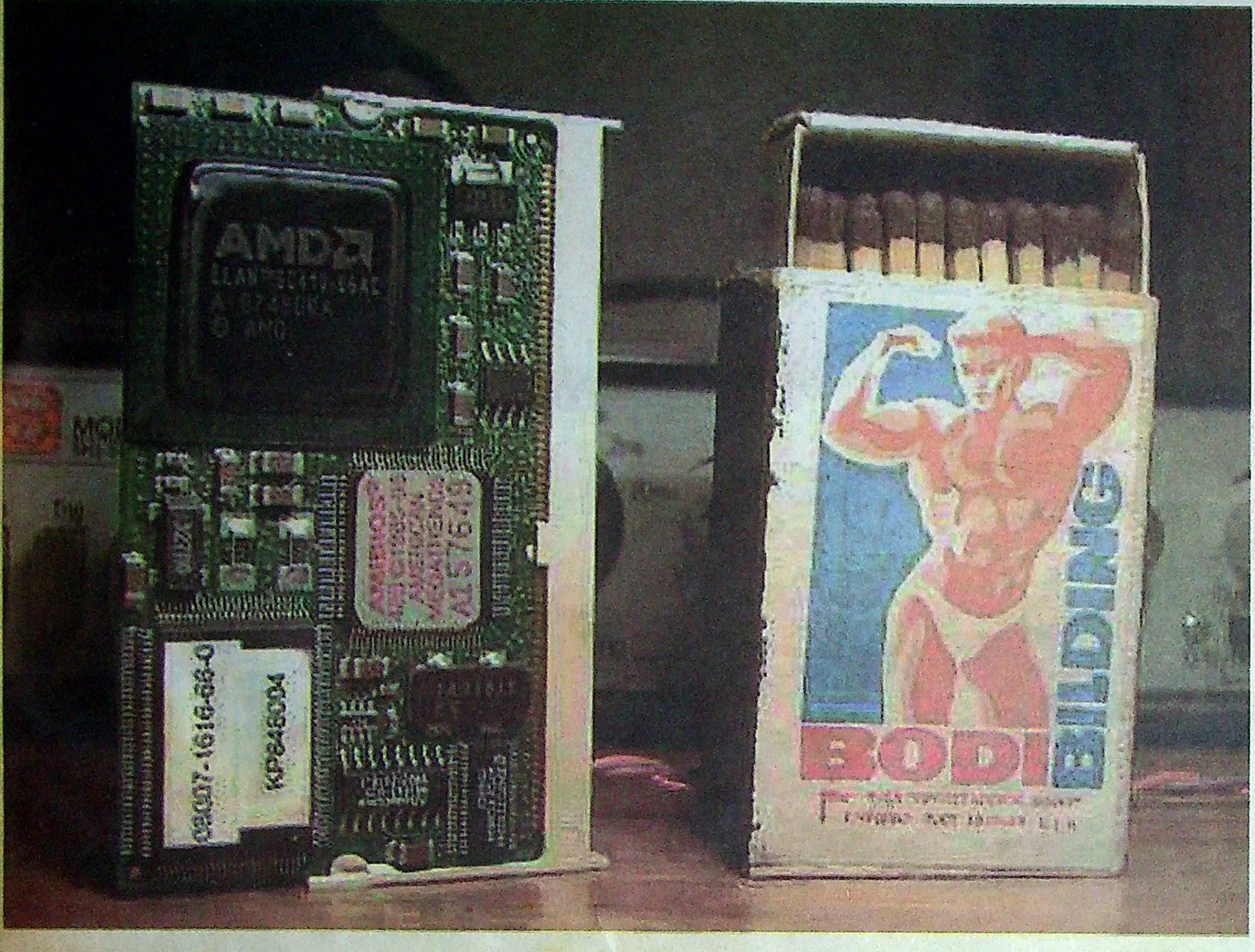
בסופו של דבר, העובדים של סוכנות הפרסום TBWA Chiat/Day עשו מה שהבוס לשעבר, ג'יי צ'יאט, תמיד רצה שהם יעשו. הם יצאו מן המשרד.

בסוף ספטמבר האחרון הם אספו את הדברים שלהם, עברו לאתר חדש במורד הרחוב ונטשו את הבניין שבו, חמש שנים קודם לכן, חשף צ'יאט לראשונה את ניסיונו החוצפני להרוס את מקום העבודה האמריקאי. זמן קצר לאחר שהמשרד בלוס אנג'לס פונה, המשרד של הסוכנות במרכז ניו יורק – מפעל חלומות צבעוני שלקח את הניסיון בלוס אנג'לס לשלב הבא – נאטם גם הוא. וכך, "המשרד הווירטואלי" של ג'יי צ'יאט, שזכה לפרסום רעשני, מקום העבודה בסגנון עבוד־מכל־מקום של עובדי המידע של מחר, הוכרז רשמית כמת.

היה זה סיום שקט באופן יוצא דופן. כשצ'יאט, האיש שאולי השפיע הכי הרבה על הפרסום ברבע המאה האחרונה, הודיע ב-93' שהוא מתכוון לסלק את התאים והשולחנות של עובדיו, לצייד את כולם בטלפונים ומחשבים ניידים, ולהפוך אותם למפרסמים נוודים שיכולים לבצע את תפקידם היכן שירצו, הצית הסיפור את דמיונם של בטלנים המשועבדים לשולחנותיהם בכל מקום. אוהו, להחליף מקום עם החלוצים הווירטואליים של צ'יאט, שנגאלו מהשעבוד לתא ולתקנון ההתנהגות המשרדית הרגילה, לישון עד מאוחר ולומר שעבדת בבית, לכתוב על חוף הים ולקבל על כך שכר.

נראה שהדברים הדהדו במיוחד בחדרי חדשות מוזנחים בכל רחבי אמריקה, כיוון שבמהרה הופיעו כתבות חשובות ב"ניו יורק טיימס" ובעיתונים אחרים, שהריעו לקץ מקום העבודה כפי שאנו מכירים אותו. אך בסיקור הנלהב חסר פרט קטן: כמעט מראשיתו, היה המשרד הווירטואלי של צ'יאט נושא לבדיחות בעולם הפרסום. "מטרה ללעג של התעשייה", נזכר סטיב ראבוסקי, לשעבר מנהל קריאטיווי בסוכנות. והכי גרוע, לא היה שם שום מקום לשבת.

המשך בעמוד 8

שרת הרשת [illegible]ן ביותר בעולם, שגודלו אינו עולה על זה של קופסת גפרורים, נבנה באוניברסיטת סטנפורד בארצות הברית, והוא מריץ בימים אלה אתר אינטרנט. השרת נבנה על ידי פרופסור ואהן פראט, והוא קטן פי 3000 ממחשב שולחני רגיל. הוא פותח במסגרת פרויקט המחשבים הלבישים, כחלק ממערכת של מח[illegible] זעירים במיוחד. למעשה, אפשר היה להשתמש בו לשורה ארוכה של שימושים אחרים, אולם יוצריו החליטו להפעילו כשרת רשת, כדי להוכיח ששרתים לא מוכרחים להיות מחשבי ענק מפלצתיים. במחשב משולב [illegible]עבד 486 במהירות 66 מגהרץ, ויש לו זיכרון של 16 מגהבייט. השרת, שהופעל בסוף ינואר, זוכה לביקורים של כ-40 גולשים ביום.

אתר מעבדת המחשבים הלבישים, היושב על השרת הזעיר ביותר בעולם:
http://wearables.stanford.edu

המחזיק הקודם בשיא השרת הזעיר נמצא ב:
http://smallest.pharlap.com

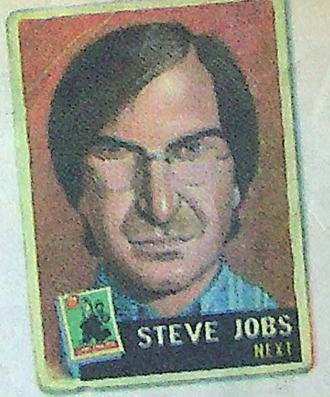
עכבר הנכר

פיגורטיווי "קראנו להם בשמות של פירות, כי כשרואים אותם פשוט מתחשק ללקק אותם" *(מנכ"ל אפל, סטיב ג'ובס, מזיל ריר על הדגמים הצבעוניים החדשים של ה־iMac)*

מעניין למה "אנחנו מנסים לפעור חרירי הצצה בגודל ראש סיכה בשמשה הקדמית. דרכם אנחנו מקבלים תמונות מאוד חד ממדיות, ואפילו מעוותות, על העתיד" *(ד"ר דוד פסיג, עתידן, על הסיבות שבגללן קשה לנבא את העתיד")*

אופס (1) "אנחנו מייצרים תוכנות טובות מאוד, אבל אולי לא המחשנו את זה כל כך טוב" *(עורך הדין הראשי של מיקרוסופט, ויליאם ניוקם, מנסה להסביר את ההצגה המביכה של הצוות שלו בבית המשפט)*

אופטימיות "הרבה מהפרויקטים המחקריים שלנו ייכשלו" *(ביל גייטס על תוכניות הפיתוח של מיקרוסופט)*

ג'ובס. איור מתוך
http://www.suck.com

אופס (2) "אני רואה הרבה פיברגלס נכנס לתוך האדמה, אבל אני לא רואה אותו מגיע לבתים" *(הסנאטור קונראד ברנס מתלונן על מחסור בקווי תקשורת מהירים)*

אפשר להירגע "זה כמו לערוך את עיתון בית הספר, שכולם קראו כדי לדעת איזה שיעורים עומדים להתבטל. כבר מזמן לא נתקלתי בקוראים שכל כך מתלהבים מכל מה שאני עושה" *(לארי קריימר, מנכ"ל marketwatch.com, מעיד על קוראיו האובססיוויים, שנכנסים לאתר כל כמה דקות כדי לוודא שהפריחה במסחר במניות האינטרנט עדיין נמשכת)*

ג'ון ס. דבוראק, אחד מהמכובדים שבפרשני האינטרנט (ועורך בכיר בפי.סי מגזין), דירג בטורו בשבוע שעבר את הכותבים. בראש הרשימה העמיד דבוראק את הסופרים (המחולקים גם הם לכותבי רבי מכר, כותבי ביוגרפיות וכד'), ובתחתיתה את כתבי הצהובונים. על פי דבוראק, חולקים עיתונאי האינטרנט את תחתית החבית עם אנשי הצהובונים. הרבה אנשים אולי קוראים אותם, אבל אף אחד לא מכבד אותם. הבעיה של עיתונות האינטרנט, כך על פי דבוראק, היא האינטרנט. כל אחד יכול לכתוב טור ברשת, כל אחד יכול לפתוח מגזין. ובגלל שזה כל כך זול, ככה זה גם נראה. רוב הטקסטים המפורסמים ברשת, אומר דבוראק, כמעט לא ערוכים, או לא ערוכים כלל.

האיש עם המקטרת – שהוא הקפטן שלכם – נוטה להסכים עם העובדות, אבל לא כל כך עם המסקנות. נכון, כל אחד יכול לשלוח את הגיגיו למרחבים הפתוחים של האינטרנט, כל אחד יכול לפרש את המצב באתר הפרטי שלו, שלא לדבר על בימות כמו קבוצות דיון ופורומים, הנותנות לכל אחד מקום להביע את דעותיו.

איך שוברים את המעגל? לא צריך לשבור אותו, האבולוציה המקוונת תעשה את שלה. כמו בתוכנות – מאות מציפות את השוק, רק הטובות נשארות לעוד גרסה – כך גם בכותבים. הרשת היא מדיום הבנוי על אמונם ונאמנותם של הגולשים, לא רק על עליונות טכנולוגית. גם אמזון לא היתה אמזון אם אנשים לא היו חוזרים לשם, גם ג'סי ברסט וכן – גם דבוראק, שבסיום הטור אומר שהוא כלל לא בטוח שהמצב הזה ישתנה.

וודאי שהמצב ישתנה, ג'ון. העיקרון לא ישתנה – הקסם של הרשת הוא שכל אחד יכול לנסות – וטוב שכך, אבל כשיירד האבק המקוון מעל סצינת העיתונות המקוונת, בכל זאת יישארו כמה מגזינים. עיתונאי האינטרנט לא יישתרכו לנצח בסוף הרשימה.

ומעניין זה, לעניין אחר. "בעבור הילדים של היום, שימוש במחשבים הוא חלק ברור מסדר היום. עבורם, הפעלת המחשב היא לא אתגר גדול יותר מאשר לפתוח טלוויזיה", כך מסכמת ג'ואן צ'ארמונטה מחברת המחקר Roper Strach Worldwide את המחקר האחרון אודות שימוש של ילדים במחשבים. הממצא העיקרי: בין הגילאים 6 עד 17, אין כמעט הבדל בשימוש במחשב בין בנים לבנות.

הקפטן שלכם לא מתרגש. מחקרים דרכם לומר את המובן מאליו. האיש עם המקטרת כבר הרבה זמן טוען שהאינטרנט היא מגרש הבית של הילדים האלה – בנים או בנות, אין הבדל גדול. זה המדיום שלהם, הם נולדו אליו כמו שהוא נולד בשבילם. אחד מהילדים המחוברים האלה (שסוכנויות הפרסום לומדות לתת להם הרבה יותר כבוד מזה שנתנו לאחים הגדולים והאפאתיים שלהם, בני דור ה־X) עוד יוכיח לדבוראק כי טעה. היום הזה יהיה יום שמח מאוד עבור

הקפטן שלכם

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
תצלום: WIRED

ההיגיון מחייב להגיע
לצמרת
לקבוצת מו"ח
מובילים/ות
לפיתוח מוצרים ב- C, C++, Java
מפתחים/ות
לפיתוח מוצרים ב- C, C++, Java
לפרוייקטים נוספים
מנהלי פרוייקטים
בסביבת C/S, MF
ראשי צוותים
לפיתוח ב- Power Builder, Cobol, C
מתכנתים/ות ומתכננים/ות
לפיתוח ב- Cobol, Natural, Power Builder, MF, C
שלא פוחדים להתנסות - בפרוייקטים מלהיבים בקידמת הטכנולוגיה
בעלי נסיון רב בתחומם - ומצפים לתפקיד הבא שלהם בארץ ובעולם
שרוצים להיות מרכיב חשוב - בפרוייקטים האטרקטיביים והנחשקים ביותר בעולם ההיי-טק
קבוצת מו"ח בלוג-און תתן לך את הכלים המתאימים.
קבוצת מו"ח - יחידת הפיתוח היוקרתית של לוג-און - מפתחת מוצרי תוכנה מתקדמים עבור השורה הראשונה של חברות ההיי-טק בארץ ובעולם.
50 איש ממיטב המוחות של עולם התוכנה חברו יחד לעבוד בקבוצת מו"ח בצוותים קטנים ומגובשים.
אז אם אתה שואף להגיע לצמרת עולם ההיי-טק - ההגיון מחייב להצטרף ללוג-און.
לוג און
logon
LOG IN to LOG ON
קורות חיים יש לשלוח ללוג-און בע"מ, תובל 32 רמת גן 52522
או לפקס: 03-7520794 Email:jobs@log-on.com
כתובתנו באינטרנט: www.log-on.com

באגים לנצח

מה היה הבאג הראשון? איזה באג הפיל חללית? למה הואשמו תושבי פאריס בסחר בסמים ואיך כמעט התקיפה ארה"ב את הירח? ההיסטוריה של הבאגים, הבאגים בהיסטוריה

ראם באר

בין דפי הספרים ועל מסך הקולנוע, גיבשו לעצמם המחשבים דמות זדונית ומטילת אימה. השתלשלות העניינים מוכרת: הגולם המכני, שנבנה כדי לשרת את יוצרו, נתקף טירוף, ואין ברירה אלא להשמידו.

למחשבים על שולחן העבודה אין טעם לייחס יותר כוונות זדון מאשר למקלט הרדיו או לקומקום החשמלי. המשתמש הממוצע לא יחשוד במחשב האישי כי הוא זומם לרצוח אותו (כמו ב"אודיסאה בחלל: 2001"), לאנוס את אשתו ("זרע השטן") או להשתלט על העולם ("שליחות קטלנית"), ואף על־פי־כן, בשנים הקצרות שהמחשבים משמשים בשירות האנושות, הם כבר הספיקו להחשיך ערים, לרסק מטוסים ולהרוג אנשים בבתי החולים.

שורש הרע הוא ה"באגים": שגיאות תוכנה או תקלות חומרה ("באג": חרק באנגלית). לפי המסורת, שורש הביטוי בפרפר עש שחדר בשנת 1945 למחשב הרווארד סימן 2 , שעליו עבדה גרייס מארי הופר, מפתחת שפת הקובול, במרכז החימוש של חיל הים האמריקאי בווירג'יניה. בתשיעי לספטמבר אותה שנה גרם העש הקטן לתקלה במחשב, כשמצא את מותו בין התמסורות. משנתגלה, תויק ביומן המשמרת, וכעבור זמן זכה לתהילת עולם והועבר לרשות המכון הסמיתסוני של ארצות הברית. אבל אין כלום בין העש הנוכל ולמושג "באג". השימוש במילה רווח כבר בימי תומאס אדיסון. אצל שקספיר, שימשה ה"באג" לתיאור עצם מבהיל ומטיל אימה. מקורה ב"באגבר", מפלצת וולשית מיתולוגית.

דייב: אני לא מודאג, האל. ובכל זאת, הייתי רוצה להציג לך שאלה.
האל: במובן.
דייב: איך אתה מסביר את המחלוקת בינך ובין המחשב התאום?
האל: ובכן, אינני חושב שיש כאן ספק כלשהו. סיבת הדבר היא בטעות אנוש. דברים מעין אלו קרו בעבר, ותמיד היה זה עקב טעות אנוש. ("אודיסאה בחלל: 2001")

טעויות כאלו הן סיבה ממשית מאוד לדאגה. בימים שבהם מערכות נשק, כורים אטומיים ומתקנים רפואיים מנוהלים באמצעות מערכות ממוחשבות, ההשלכות של באגים עלולות להיות הרות אסון. באג כזה, למשל, נפל בתוכנה שהפעילה את טילי הפטריוט שנשלחו לארץ במלחמת המפרץ.

סוללות טילי הפטריוט הוצגו כפלא טכנולוגי. המערכת, עם יעילות משוערת של 95%, אמורה היתה להיות תשובה אולטימטיווית לאיום הטילים העיראקי. בדיעבד, נמצא כי יעילות הטילים שהופעלו היתה נמוכה מ־13%. הסיבה היתה טעות בתוכנה שנועדה לפקח על משימה בת 14 שעות בלבד. השיבושים במדידת הזמן הובילו לשגיאות של מערכת הניווט, ולסטיות של מעל חצי קילומטר מהמטרה. שיבוש כזה מנע את יירוטו של טיל סקאד שכוון לעבר בסיס אמריקאי בדהרן, וגרם למותם של 29 חיילים אמריקאים ולפציעתם של 97.

שגיאה בודדת זו מתגמדת, כאשר משווים אותה ליעילות הכוללת של מערכת ההתראה האמריקאית: בשנת 1979 לבדה, הופעלו חמישים אזעקות שווא. ב־1960 זיהתה מערכת ההתראה המוקדמת לטילים בליסטיים בגרינלנד את הירח בתור מתקפה גרעינית, והכריזה כוננות עליונה.

במערכת ריפוי בקרינה שפותחה על־ידי חברת AECL הקנדית נפלו שתי שגיאות: האחת איפשרה לבצע הקרנה בטרם סיים המכשיר לעבור מעוצמה גבוהה לנמוכה, והאחרת גרמה לעקיפת בדיקות הבטיחות בכל 64 הפעלות (כאשר המונה, בן 6 ביט, התאפס). בין השנים 1985 ו־1987, גרמה המכונה לכוויות קרינה חמורות אצל שישה חולים, ולמוות של שלושה.

דייב: ברור לך כמובן שהוא צודק: למחשבי 9000 יש רקורד פעולה ללא פגם.
פרנק: למרבית הצער, זה נשמע קצת כמו 'מילים אחרונות מפורסמות'. ("אודיסאה בחלל: 2001")

מערכות אוטומטיות ממלאות חלק מרכזי בניהול נתיבי התחבורה: הפעלת רמזורים, תיאום לוחות זמנים של רכבות, ניווט טיסות. יצירתיות מיוחדת גילתה מערכת הפיקוד שהותקנה ב־1983 ב"מוני מטרו", רכבת הפרברים של סן־פרנסיסקו. התקלות בה כללו הופעה של רכבות רפאים, ומעבר של רכבות אמיתיות לנתיבים לא קיימים.

בעיות אחרות נתגלו בנתיבי האוויר: באוגוסט 1988 התנגשו שני מטוסי טורנדו של חיל האוויר המלכותי הבריטי. הטייסים קיבלו מסלול קבוע מראש לטייס האוטומטי, ומאחר שהיה זה מסלול זהה, הגיעו שני המטוסים לאותה נקודה באותו הזמן. מטוס של חברת התעופה לופטהנזה התרסק בעת טיסה בגובה נמוך, כי הטייס האוטומטי החליט שהמטוס מבצע נחיתה. תופעה מעניינת נתגלתה גם במערכת ה־F16, כאשר נבחנה בסימולטור: בכל פעם שחצה המטוס את קו המשווה, הוא התהפך על גבו...

כשלים ברשתות טלפון ובמחשבי הבנקים, גם הם אירוע לא נדיר מדי. ב־15 לינואר 1990, 114 תחנות ממסר של חברת הטלפונים AT&T חדלו לפעול, בעקבות "התרסקות" מחשב בתחנת המיתוג של ניו יורק. בשל טעות כתיב בתוכנה שהפעילה אותן, הגיבו תחנות המיתוג הסמוכות בהתאבדות המונית. במשך תשע שעות רצופות, איתחלו המחשבים את עצמם ללא הרף. הנזק לחברה נאמד בששים מליון דולר. הפסד בן חמישה מיליון נגרם, באורח דומה, לבנק של ניו־יורק כאשר מונה בן 16 ביט "גלש" בתוכנת המחשב שלו. לאורך יום תמים עוכבה כל העברה של ניירות ערך אל הבנק, בשעה שהבנק הפדרלי המשיך לגבות את חלקו. הבנק נאלץ ללוות 24 מליוני דולרים כדי לכסות את החוב, והוייב בריבית.

אפילו מחשבי בתי המשפט אינם חפים מפשע: בשנת 1989, נשלחו ל־41 אלף תושבי פאריס שעברו עברות תנועה זימונים למשפטים באשמות סחר בסמים, סחיטה, זנות והתנהגות מגונה.

עם הבאגים היקרים ביותר נמנים אלו שנפלו בתוכנות של סוכנויות החלל. דוגמה מפורסמת היא המעשה שהיה ב"מרינר 1", החללית הראשונה לכוכב נגה. בשעת שיגור הרקטה, ב־28 ליולי 1962, פנתה זו לפתע וצללה באוקיאנוס האטלנטי. השמטת סימן שלילה אחד בתוכנת הפורטרן שניהלה את השיגור, עלתה למשלם המיסים האמריקאי מעל עשרה מליון דולר.

מקרה מביש במיוחד ארע לאחר הלוויינים של חברת התעופה והחלל TRW. הלוויין צוייד באפשרות לכיבוי מערכות, כדי להפחית את צריכת החשמל. בפעם הראשונה שנוסתה האופציה אבד כל קשר: מערכת התקשורת כבתה אף היא...

דייב: פתח את דלתות המעגן בבקשה, האל... פתח את דלתות המעגן בבקשה, האל... הלו, האל, האם שומע?... האם אתה שומע, האל?... האם אתה שומע, האל?... הלו, האל, האם אתה שומע?... הלו, האל, האם אתה שומע?... האם אתה שומע, האל?
האל: חיובי, דייב, אני שומע.
דייב: פתח את דלתות המעגן, האל.
האל: אני חושש שאיני יכול לעשות זאת.
דייב: מה הבעיה?
האל: אני חושב שאתה יודע מה הבעיה, בדיוק כמוני. ("אודיסאה בחלל: 2001")

- עשרת הבאגים הנוראים ביותר.

http://www.cnet.com/Content/Features/Dlife/Bugs/ss05.html

- קבוצת הדיון comp.risks, אשר עוסקת בסכנות הקשורות במערכות מתקדמות.

http://catless.ncl.ac.uk/Risks

- באג מחשב קנדי מקורי, במחיר מציאה.

http://www.computan.on.ca/~bfowler/bug.html

- איך להתכונן לבאג 2000.

http://www.y2kcertified.com/y2kprepare.html

- האם האל היה מבוסס על מעבד פנטיום?

http://www.palantir.net/

http://www.geocities.com/Area51/Nebula/1330

באגים ביתיים

לא כל באג פירושו קץ הציוויליזציה. להלן באגים שניתן למ[illegible] על המחשב בבית, ושתי בדיקות שכדאי לערוך

הסיבה לבאג 2000, כידוע, היא השימוש בשתי ספרות בלבד לציון השנה, דבר שנותר מהימים שבהם חיסכון של שני בייט נחשב להישג שיש להתכבד בו. אף כי בחומרה היא מוצגת כמספר דו־ספרתי, התאריך שמקבלות התוכנות כולל את השנה המלאה, בת ארבע הספרות.

נעקוב אחרי התהליך: מרבית התוכנות קובעות את הזמן לפי מערכת ההפעלה. עם כל אתחול של המחשב, בודקת מערכת ההפעלה את התאריך ב־BIOS, תוכנת הקלט/פלט הבסיסית שלו. תוכנת ה־BIOS, בתורה, משתמשת בשתי ספרות השנה שהיא מקבלת משבב הזיכרון בחומרה ומוסיפה להן את המאות והאלפים. במערכות ישנות, כאשר שתי ספרות אלו יהיו 00 בשנת 2000, יקבע ה־BIOS את השנה כ־1900, ויגרום לסדרה של שגיאות במערכת. במכשירים חדשים יותר כבר תוקנה הבעיה בחומרה.

חברת RighTime ממיאמי מספקת שותפה קטנה הבודקת את השנה שמעביר ה־BIOS למערכת, ומאפשרת לדעת אם המחשב יעבור את שנת 2000 בשלום. באמצעות מדידת הזמן שבין השתנות הספרות, מזהה התוכנה אם התאריך נקבע בידי חומרה עדכנית, או אם ניתן פיתרון אחר לבעיה (למשל באמצעות תוכנת BIOS מעודכנת, שמתוכננת לפצות על כשל בחומרה הישנה).

התוכנה מבצעת שתי בדיקות: האם שינוי התאריך לשנת 2000 מבוצע בהצלחה, והאם הוא אינו משתנה לאחר איתחול המחשב.

את התוכנה ניתן להוריד בכתובת:

http://www.rightime.com

לפרסום רב זכה באג "הנקודה הצפה" במעבד הפנטיום (FDIV Bug), ראשי תיבות של (Floating point DIVision). "נקודה צפה" היא שיטה לאחסון מספרים בזיכרון, שבה מיקום הנקודה העשרונית אינו קבוע, אלא מוגדר באמצעות סיפרה נוספת. דבר זה מאפשר ייצוג של מספרים גדולים או קטנים במיוחד. במעבדי הפנטיום המוקדמים, בעת חילוק של מספרים מסוימים זה בזה, נתקבלו תוצאות בלתי מדויקות (אחת ל־9 ביליון חישובים לערך). הסיבה לכך היתה חמישה מספרים שנשמטו מבסיס הנתונים של האלגוריתם.

פחות מפורסם הוא באג שנפל במעבדים המאוחרים יותר, הפנטיום־2 והפנטיום פרו, והתבטא בכשל של המעבד להתריע כאשר המרה בין מספר "נקודה צפה" למספר שלם גרמה לאובדן חלק מהספרות, בשל נפח הזיכרון הקטן יותר שמוקדש לאחרון. רוברט קולינס, בעל האתר: "סודות אינטל", הכין תוכנה קטנה לגילוי הבאג, וקרא לו 0411־Dan, על־שם האדם שהבחין בו והתאריך בו פנה אליו בנושא.

את התוכנה ניתן להוריד בכתובת:

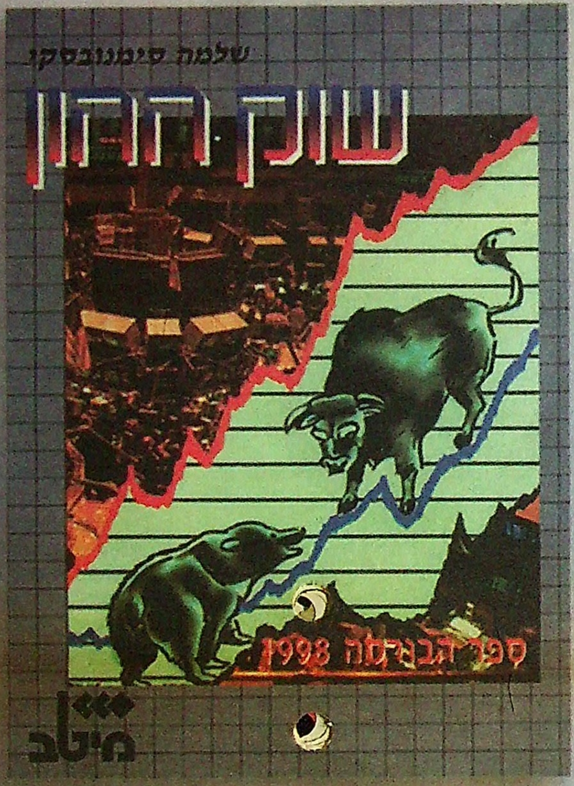
http://www.x86.org/secrets/Dan0411.html

למעבד התמלילים Microsoft Word דעות חריגות במקצת. הקלד בתוכנה את המשפט: "love her and leave her", סמן אותו ולחץ Shift ו־F7 להפעלת אגרון המילים הנרדפות. מעבד התמלילים יכריז כי משמעות הדברים: "make pregnant". על המילים "I hope Microsoft will rule the world", ישיב הוורד "I should say so", ועל המשפט "I'd like Bill Gates to be president", יגיב בהתרגשות: "I'll drink to that".

למעשה, מעבד התמלילים יסכים בהתלהבות לכל דבר המתחיל במילים: "I hope" או "I'd", מאחר והאגרון שלו עשוי כך שיציע תמיד את החלופה לביטוי הקרוב באלף־בית. נו, גם זה באג.

כל מה שרצית לדעת על הבורסה ושוק ההון

מבצע למנויי הארץ

הבורסה

וההשקעה בניירות־ערך

חיים לוי משה סמיט מרשל סרנת

המדריך המקיף ביותר בישראל בנושא הבורסה.
מיועד למתעניינים בבורסה, לאנשי מקצוע ולסטודנטים.

- הרקע הכלכלי של התקופה והתפתחות שוק ההון בישראל;
- סוגי ניירות־הערך הנסחרים בבורסה ושיטת המסחר;
- סקירת שוק ההנפקות החדשות לאגרות־חוב ומניות וגיוס הון מחו"ל;
- דרכים לבניית תיק השקעות רווחי והצגת שיטות מעשיות לבחינת רווחיות ההשקעה;
- תגובת הבורסה לאירועים כגון: מחירי המניות לפני חלוקת דיווידנד ואחריה, ניצול מידע פנימי, מכירות בחסר, וסחר באופציות, ועוד.

שוק ההון

ספר הבורסה 1998

שלמה סימונובסקי

כלי העבודה האולטימטיבי למשקיע, לאיש העסקים, לסטודנט ולמנתח הפיננסי.

- פורמט מהודר ונוח לעיון.
- בכל עמוד דיוקן של חברה בורסאית, לרבות החברות הבורסאיות הנסחרות בארצות־הברית. דיוקן כל חברה כולל נתונים ומאפיינים עסקיים ובורסאיים מעודכנים ל-5 השנים האחרונות.
- פרקים מיוחדים על ההתפתחויות והמגמות העכשוויות בשוק ההון ובקרנות הנאמנות.

מעוניין לרכוש את שני הספרים? קח אותם במחיר מיוחד למנויי הארץ: 300 ש"ח
מחיר כל ספר בנפרד: **הבורסה** - 275 ש"ח; **שוק ההון** - 120 ש"ח
טלפון להזמנות (כולל מע"מ ודמי משלוח): 03-5121111, פקס: 03-6819296

הארץ
לא מה שחשבת

להרגיש את האגרוף ברקות

סדרת הפידבק של מיקרוסופט מספקת חוויית משחק שמרגישים בכל הגוף

אם היה משהו במועדוני הפליפרים ומשחקי הווידאו שרצינו לקחת הביתה, זה היה הפידבק – הטכנולוגיה שאפשרה להגאים לרטוט, למושבים לנוע ולמוטות ההיגוי להזדעזע בכל פעם שהמטוס שעל המסך נכנס לכיס אוויר או חטף טיל. וזה בדיוק מה שעושים מוצרי הפידבק מסדרת Sidewinder של מיקרוסופט.

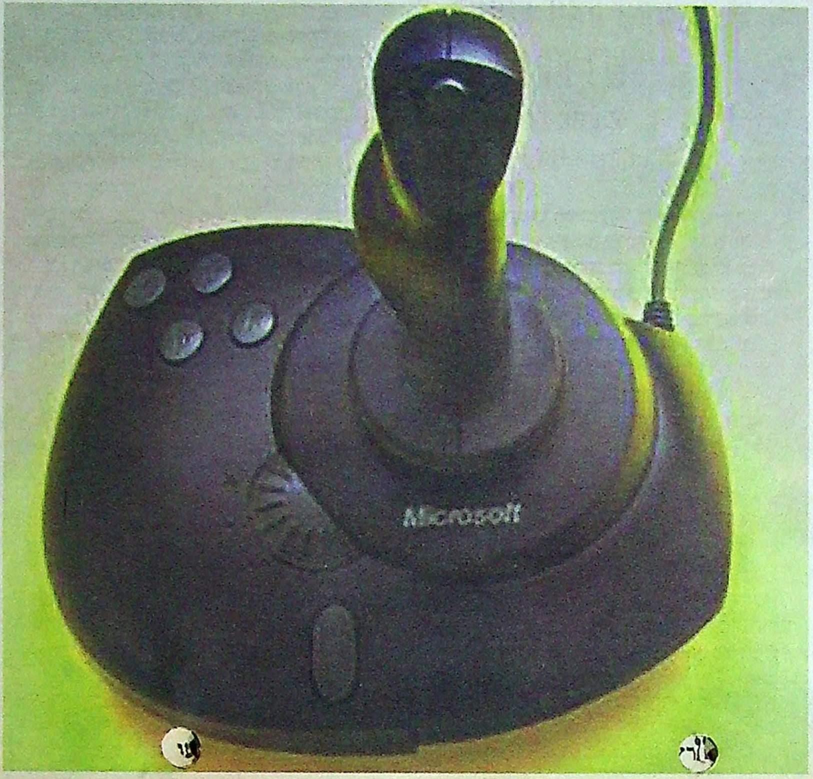
בשנה האחרונה הוציאה מיקרוסופט לשוק שורה של ג'ויסטיקים וגם הגה ופדלים, המחוננים ביכולת להגיב למתרחש על המסך. שלוש מהמורות עומדות בדרכו של מי שירצה ליהנות מאלה: הכיס (ההנאה כרוכה בהוצאה של 300 שקל לפחות), השולחן (אלו כלים גדולים, שתופסים שטח שולחן יקר), והעובדה שרק עכשיו מתחילים לטפטף משחקים שתומכים בחומרה.

ההגה – Sidewinder Force Feedback Wheel – הוא היקר והגדול מבין המוצרים. הוא מחייב פלטת שולחן דקה שאפשר יהיה להדק אותו אליה, והוא מגיע בלוויית דוושות לחיקוי מושלם של חוויית הנהיגה. המסורבלות הזו, כפי שנדמה ברגע הראשון, מתגלה כברכה: בניגוד להגאים הניצבים על השולחן ומחייבים את פינוי המקלדת, זה מתייצב בגובה נוח, אינו מסתיר את המסך, מתכוונן לנוחות המשתמש ונותן אשליה של ישיבה מול הגה ממש.

מדובר במכשיר שליטה אנלוגי, שלא רק נראה אלא גם מרגיש אמיתי לחלוטין: הוא לא מדלג על שום מהמורה בכביש, מזדעזע כשהרכב מתהפך, רוטט בעוז כשמגבירים את המהירות ומגיב בעוצמה בכל התנגשות ופנייה חדה. ההגה כולל ששה כפתורים שמאפשרים לתכנת פונקציות שונות בכל משחק, וקל לשלוט בהם באמצעות תנופת אצבעות קלה אגב נהיגה, מבלי להוריד את העיניים מהכביש.

ג'ויסטיק הדגל של סדרת Sidewinder הוא Force Feedback Pro, מוצר מפלצתי בגודלו ומכוער לעילא, שמדהיר את משחקי המחשב למחוזות שהיו עד כה נגישים לבעלי דמיון מפותח בלבד. הג'ויסטיק נע ונד בעוצמה, ויודע לחקות את כל התחושות האפשריות: טלו חרב ותחושו במגושמות הפלדה, טבחו מישהו באמצעות אקדח לייזר, והבזזוז החרישי יעבור לכם בין האצבעות, רסקו למישהו את הפרצוף באגרוף ישיר ותרגישו איך היד שלכם שוקעת לו ברקות. לא רק למעשי אלימות מדומים כאלה הג'ויסטיק הזה טוב. במשחקי סימולציה הוא יודע לחקות את רטט המסוקים, גלישת המטוסים באוויר, תנודות כלי רכב על הדיונות; ואפילו צעדים מהירים, קפיצות, זינוקים והליכה נגד הרוח זכו לתגובות במקל הפלא.

קצת פחות מתוחכם הוא Precision Pro. הג'ויסטיק הזה קטן יותר, אבל בדומה לעמיתו המקצועי, גם לו יש מערך של כפתורי שליטה למיני קיצורי דרך המאפשרים התעלמות

מוחלטת מהמקלדת ומהעכבר. מיקרוסופט משווקת אותו בלוויית תוכנה יעילה מאוד שמאפשרת [illegible]דה של פרופילי הכפתורים הללו לפי משחקים.

נוח מאוד לתפעל את Precision Pro, למרות שהאחיזה פחות טובה מזו שמתאפשרת בג'ויסטיק הגדול יותר. על החיסרון הזה מכפרת העובדה שהידית של Precision Pro מסתובבת ומאפשרת חופש גדול בהתניידות מדומה.

הזעיר והחביב בסדרה, לטעמי, הוא Freestyle Pro, שאינו כולל מקל ודומה יותר ללוחות שליטה של משחקי וידאו ביתיים, רק נוח בהרבה לתפעול. מיקרוסופט מכנה אותו "ג'ויסטיק אינטואיטיווי", משום שהשליטה בו נעשית פשוט על ידי הטייתו לכיוון הרצוי, פעילות שמעניקה לכל משחק ממד היפר־אקטיווי מרגש באמת: אפשר לרוץ אתו, לקפוץ אתו, לדלג אתו וגם לצרוח בקול רם.

כל התכונות הנפלאות הללו של Freestyle Pro מחייבות עבודה במצב אנלוגי, כמובן, אבל יש לו גם אופציית מעבר למצב דיגיטלי, שבו הוא מתפקד כלוח שליטה רגיל. בשני המצבים הוא מאפשר שליטה בתנועת הדמויות, כיוון כלי נשק, נהיגה ברכב וכדומה.

סדרת Sidewinder תומכת ברוב המשחקים שיצאו לשוק בשנה הח[illegible]ל, ולא רק באלה מתוצרת מיקרוסופט. ניתן לשחק בהם גם במשחקים שלא מספקים פידבק כג'ויסטיקים רגילים, או למצוא ברשת שפע של פצ'ים שמגשרים על הפיגור הטכנולוגי והופכים כמעט כל משחק למרטיט באמת.

מחירים מומלצים לצרכן:

- Sidewinder Force Feedback Wheel: מעל 1,000 שקלים, אך מ־1 במארס יעמוד מחירו על 860 שקלים
- Force Feedback Pro: 739 שקלים
- Precision Pro: 379 שקלים
- Freestyle Pro: 389 שקלים
- מידע נוסף אפשר למצוא ב:

http://microsoft.com/products/hardware/sidewinder

שמח ומבדח

מתנות, תחפושות, מתכונים, מגילת אסתר, ושתי כגיבורה פמיניסטית – אתרים לפורים

לו אתר התחפושות הזה היה סופרמרקט, הוא היה משתרע על כל השטח שבין צומת שפיים לקניון רמת גן. האתר פשוט ענק, גם מבחינת הגדול וגם מבחינת התכנים, ויש בו קישורים לאתרים אחרים העוסקים בתלבושות ותחפושות מכל הזמנים ומכל המקומות.

את ההשראה לתחפושות פורים אפשר לקבל מעיון בתמונות של תלבושות רומיות, אפריקאיות, יפניות, תאילנדיות, יווניות ועוד ועוד. חומר הרקע מספק על ההיסטוריה של תלבושות שונות, עיצוב תלבושות ומשמעויות שונות שנתנו להן תרבויות שונות, מספר על מוזיאונים העוסקים בתלבושות ומקדיש מקום לדימויים, הוראות הכנה, ארגונים של חובבי תחפושות ואפילו לוח אירועים בינלאומי.

http://milieux.com/costume

בתיאטרון, כידוע, כל יום פורים. על תכנון תלבושות תיאטרון, המלך ליר, ליצנים מפורסמים ועוד.

http://www.fsu.edu/~theatre/cost_cmp.html

ואם כבר תאטרון, אז שיהיה בריטי.

http://www.siue.edu/COSTUMES/actors/pics.html

מבחר של תלבושות רומיות וביזנטיות.

http://jeru.huji.ac.il/ed61.htm

מוזיאון גולדשטיין לעיצוב מציג את אסופת התלבושות שלו.

http://goldstein.che.umn.edu/Costume.html

הליצנים. לא כולם אוהבים אותם, ויש אפילו מי שמוכנים להקדיש מגהבייטים יקרים כדי להטיף לשנאת ליצנים. טבעת האתרים של שונאי הליצנים.

http://www.circle-r.com/ncz/nc-webring.html

קבוצת הליצנים הלא שפויים יכולה לשעשע כמעט כל אחד.

http://www.geocities.com/SunsetStrip/Stage/1640/hof.html

ועוד ליצנים.

http://www.angelfire.com/tn/milenko57/index.html

אחד מאתרי הפורים היותר צבעוניים מציע משחקי חג, סיפורי רקע על מנהגים שונים, דיון

הכן רכבך לבאג 2000

מפחדים מבאג 2000? עכשיו התחרות

בדמויותיהם של אחשוורוש, המן, מרדכי ואחרים וגם מתכונים.

http://www.holidays.net/purim

משחק מולטימדיה פורימי באדיבות אנשי חב"ד.

http://www.his.com/~chabad/purim

ישיבת התפוצות מציגה את סיפור המגילה בתבנית של מחזה, מחולק לסצינות ומאוייר.

http://www.shemayisrael.co.il/purim/purim_play

מגילה מקוונת בגרסה גרמנית.

http://www.hagalil.com/chabad/cbd-pur0.htm

צלילי פורים, קובצי קול של שירי חג, פרודיות ועוד מתכונים לאוזני המן.

http://www.bsz.org/lpurim.htm

ושתי כגיבורה פמיניסטית.

http://www.acs.ucalgary.ca/~elsegal/Shokel/910301_Vashti.html

משלוח מנות בדואר אלקטרוני.

http://www.beth-david.org/rsvpbasket.html

עוד הצעות למתנות לפורים.

http://www.chabadva.org/shalachmanos/index.html

דפנה לוי-ינוביץ
daphna@haaretz.co.il

דו"ח אמין

עידו אמין

"היה מוכן לבאג 2000". כך נקראת ההגרלה שמציע האתר http://www.y2kinfo.com. הפרס הראשון – עשרת אלפים דולר במטבעות זהב (שלא יאבדו מערכם גם לאחר השואה הצפויה, אולי, למערכת הבנקאות). פרס שני: ששה חודשי אספקה של בשר משומר בקופסאות. פרס שלישי: עששית נפט, מוט ורדיו סוללות.

כל שעליך לעשות על מנת להשתתף בהגרלה: לענות על מספר שאלות שיאפשרו לאנשי האתר לדעת את תפקידך בחברה, ואולי גם לנדנד בעדכונים על באג 2000. האתר מציע מידע מקיף בנושאי באג שנת 2000, אך המעניין ביותר הוא מדור "השפעת באג 2000".

שם ניתן למצוא קישורים לכלים המציעים בדיקה של מוכנות מערכות לבאג 2000, וכן מידע הישר מפי השרדנים המובילים, ובראשם גארי נורת', אולי השרדן המאיים מכולם. הסצנריו שלו: המתכנתים יעזבו את הערים הגדולות במהלך השנה. הבורסות יקרסו. מס הכנסה יפסיק לעבוד. תקציב המדינה יתמוטט. הריבית תעלה.

לדבריו, השאלות היחידות שנותרו רלוונטיות הן "האם יספיקו המתכנתים לתקן את הבאג עד שנת 2000" ו"מה תהיה התוצאה אם לא?". התשובות שנותן: לראשונה, "לא"; לשניה, "קטסטרופה". עוד נקודה מעניינת ומטרידה: "אם מבקרי ירצו להקים אתרים מלאים בהוכחות לטיעוני 'זה לא יהיה עד כדי כך גרוע' – בבקשה. עדיין לא הוקם אף אתר כזה".

יש גם קישור לעדותו של גנרל פילבין, מפקד המשמר הלאומי בארצות הברית, בפני וועדת באג שנת 2000 של הסנאט בארצות הברית לפני כמה חודשים. קצת ישן, אבל מצמרר לא פחות: פילבין חוזה אפשרות של מצב שבו המשמר הלאומי יידרש לתת גיבוי צבאי לרשויות אזרחיות בתחזית "חסרת תקדים בהסטוריה של ארצות הברית". גנרל פילבין מציע תיאום של כל הרשויות האזרחיות עם המשמר הלאומי ביוזמת משרד ההגנה, וכמובן, לא לשכוח: "עלינו להבטיח שהמשמר הלאומי עצמו לא ייפול קורבן בעצמו לבעיות באג 2000".

מעקב: האק פקס - עכשיו זה רשמי

דו"ח אמין מתערב, ומיקרוסופט מאמצת את ההאק לפקס העברי

משתמשי חלונות 95 בעברית ששדרגו לחלונות 98 הופתעו לראות כי יישום הפקס בעברית נעלם ממחשבם. הלזאת יקרא שדרוג, רטנו הקוראים, ובמהרה שמענו גם שיש פתרון רשמי ומומלץ: רכישה של פקס עברי מיצרן ישראלי, בנוסף לרכישת מערכת חלונות המשודרגת ביותר. לא סיפור זול.

תמיהה נוספת העלה הקורא ניר גלילי, שהפנה את תשומת ליבנו לכך שקובצי ההתקנה של הפקס לחלונות 95 עדיין נמצאים על התקליטור של חלונות 98 בעברית. הדבר פורסם בדו"ח אמין, לצד הזהרה: "ילדים, אל תעשו את זה בבית".

מה שקרה לאחר מכן היה, למרבה הצער, בדיוק בניגוד לבקשה. ימים ספורים לאחר הפרסום הגיע מכתב של קורא נרגש המספר כיצד התקין את הפקס "לפי הוראותינו", ועכשיו המחשב לא עובד ואבא כועס. אצל אחר, נתקע מעבד התמלילים. אצל עוד אחד שניסה את ההאק, התלוננה המערכת מיד על מחסור בספריית DLL מסויימת. הוא שאמרנו: אל תנסו את זה לבד בבית, ילדים.

אבל היום יש כבר מי שמציע לנסות את זה בבית: מיקרוסופט. בעקבות דו"ח אמין, גם חברת מיקרוסופט מציעה באופן גלוי לרוכשי חלונות 98 לבצע את ההאק שתואר אצלנו לראשונה, והקורא חד העין שהפנה את תשומת ליבנו לאימוץ ההאק הוא אותו ניר גלילי שגילה אותו לראשונה.

באתר של מיקרוסופט ישראל, כמובן, הוא לא מוגדר כ"האק", אלא בשפה רשמית יותר: "פתרון לשליחת פקס עברי בחלונות 98". "חלונות 98 אינה כוללת תוכנת פקס", נאמר שם, "פתרון הפקס מוצע כשירות ללקוחות מיקרוסופט ישראל, ומאחר שהפקס אינו כלול במוצר, הפתרון מוצע כמו שהוא, ללא תמיכה". במילים אחרות: נסו זאת בבית כאוות נפשכם, ילדים, אבל על אחריותכם. תמיכה לנושא זה לא תמצאו אצל מיקרוסופט, וגם אנו בקפטן אינטרנט לא נוכל להציע יותר מאשר כתף לדמעות. הקשוחים שביניכם יכולים לגלוש אל הוראות ההתקנה באתר מיקרוסופט ישראל.

http://www.microsoft.com/israel/support/default.htm

הדומיין האסור: מעקב

sex.co.il, טוען אחד מהמבקשים, שווה הרבה יותר

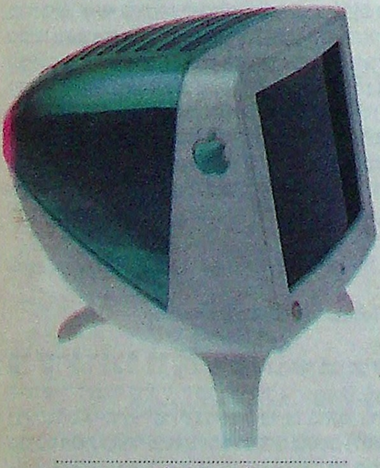
כפי שדיווחנו בשבוע שעבר, במהלך ההתכתבות של אחד ממבקשי הדומיין http://www.sex.org.il, שאף הוא נאסר (כמו אחיו, sex.co.il), נאמר למבקש בשם הנהלת איגוד האינטרנט הישראלי כי "דיון בערעורך לגבי דחיית בקשתך לדומיין sex.co.il לא יתרום לך דבר, שכן אם ההנהלה תשנה החלטתה מסיבה כלשהי השם יימסר למבקש הראשון ולא לך".

לאחר הפרסום, ונוכח ערכו הכספי של הדומיין, ציפיתי לקבל השבוע מבול של פניות של כל המסורבים משנת 1997 ולפניה, שיטענו לחזקה מסוימת על הדומיין, ולו על פי מסר זה שהעתקו מצוי ברשותנו. כך, חשבתי, נוכל אולי להגיע למסורב הקדמון, זה שבעטיה של בקשתו למחב"א (מרכז החישובים הבין אוניברסיטאי), והסירוב, נוצר הסבך המשפטי הנוכחי.

עד כה הופיע רק מסורב נוסף אחד, ובכך מגיע מספר המסורבים הכללי הרשום אצלי מגיע לארבעה. המסורב החדש שהצטרף למועדון איננו מתקופת מחב"א, אלא מן השנתיים האחרונות, שבהן כבר עסקנו. בתקופה זו נושא רישום הדומיינים הוא בטיפול איגוד האינטרנט הישראלי. אנו עדיין מצפים למסורב הראשון, מהשנים 1993-1997.

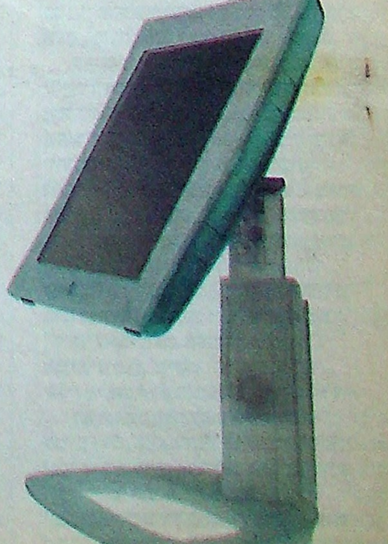
הדבר מסקרן במיוחד נוכח ערכו של הדומיין. המסורב שכן הופיע השבוע הוא רועי רוטשילד, שהביע תמיהה על הערך הנמוך שייחסנו לדומיין. לדבריו, הערכתנו את שווי הדומין (עשרות אלפי דולרים) צנועה בהרבה מהערך האמיתי.

תיקון טעות: צוין כאן כי כאשר נערכו לשינוי תקנות רישום הדומיינים באיגוד האינטרנט הישראלי בדצמבר 1998, הדבר לא פורסם בעמוד "מה חדש" באתר האיגוד. אבל השבוע הפנה את תשומת לבי אחד ממסורבי sex.co.il לכך, שלמעשה לא עודכן כלל עמוד "מה חדש" באתר האיגוד מאז דצמבר 97, דהיינו שנה לפני עדכון התקנות.

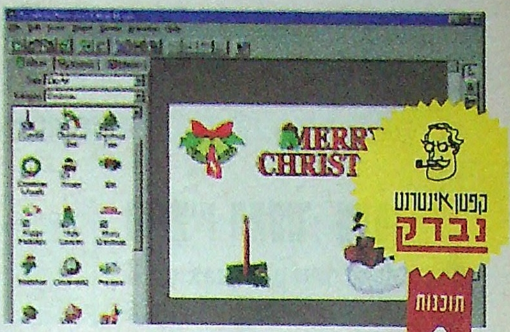

מסך 21 אינץ': 1765 דולר
מסך 17 אינץ': 629 דולר
מסך שטוח 15 אינץ': 1321 דולר

מחשבי iMac צבעוניים עוד אין בארץ, אבל בשבוע שעבר החלה חברת "ידע" לשווק שני צגים חדשים של אפל, בעיצוב התבלבל של ה־iMac המקורי. המסך הרגיל ("חשמן") משווק בגדלים של 21 או 17 אינץ', וגודלו של המסך השטוח הוא 15 אינץ'. כל המסכים כוללים חיבור וידאו וממשק USB, והחדשות הטובות הן שהם מתאימים לא רק למחשבי מקינטוש, אלא גם למחשבי PC, שבעליהם יוכלו מעכשיו להפסיק להתבייש.

תוספי דואר אלקטרוני

MailCall היא תוכנה חדשה וחופשית לשימוש מבית פי.סי. מגזין. התוכנה מאפשרת לנהל מספר חשבונות דואר אלקטרוני במקביל, אולם חשוב מכך: היא בודקת במרווחי זמן קבועים מראש את חשבונות הדואר, ומאפשרת צפייה מוקדמת בכותרות של דואר חדש ומחיקתו מבלי להורידו תחילה למחשב (יעיל במיוחד לשימוש נגד "דואר זבל"). ניתן להתאים העדפות אישיות לאופן ההודעה על דואר חדש (למשל צלילים וציון מספר ההודעות הממתינות) ולדרך הצפייה בכותרות ובפרטים נוספים על הדואר הממתין.

בשימוש הראשון בתוכנה תיפתח תיבת דיאלוג קטנה, שלתוכה יש להזין את הגדרות הדואר (אותן אפשר להעתיק מתוכנת הדואר הרגילה). לאחר מכן יש להגדיר את שם המשתמש ואת הסיסמה, שיוצרי התוכנה מבטיחים כי היא מוצפנת היטב. בתוכנה עוד אופציות רבות, חלקן מייגעות מעט לתפעול ופחות שימושיות.

MailCall. גודל הקובץ: 256 ק"ב. להורדה:

http://www.zdnet.com/pcmag/pctech/content/18/05/ut1805.001.html

הגרסה החדשה של CWebMail מאפשרת להשתמש בתוכנות הדואר הרגילות (בתוך נטסקייפ, אקספלורר/אאוטלוק או אפילו ICQ) לקריאה וכתיבה של דואר מבוסס רשת של הוטמייל ויאהו!. התוכנה הקטנה מסייעת לתוכנת הדואר הרגילה להתחבר לשרת הדואר מבוסס הרשת (באמצעות פרוטוקול ה-POP),ומבטלת בכך את הצורך להתחבר לאתרים האלה, ולהקיש בהם כל פעם מחדש את פרטי החשבון שלכם. היא גם חוסכת זמן גלישה יקר, כי כשמשתמשים בה אין עוד צורך לקרוא ולכתוב דואר און־ליין.

התוכנה פשוטה ויעילה להפליא, וקל להגדיר בה את כתובות הדואר ברשת. עם זאת, היא לא שימושית בעבור בעלי חשבון דואר אלקטרוני רגיל שרוצים לשמר את ההגדרות הקיימות שלהם בתוכנת הדואר, אלא אם התוכנה תומכת בריבוי חשבונות אי-מייל (כמו Eudora למשל). ניתן להשתמש בתוכנה למשך 30 יום, ואז לקבל את הגרסה המלאה תמורת 10 דולר.

CWebMail. גודל הקובץ: 298 ק"ב. להורדה:

http://www.c–webmail.com/download/CWebMail.EXE

ZinCheck חוסכת לחלוטין את השימוש בדפדפן. ניתן להתחבר דרכה, לבדוק דואר, לקרוא, לענות, ואפילו להשמיד מכתבים. עיקר גדולתה ביכולתה לבדוק מדי פעם את מצב הדואר בכמה חשבונות דואר מבוססי רשת, ולכן היא מתאימה במיוחד לצרכני דואר כבדים. הכנסת ההגדרות פשוטה יחסית, והתוכנה עובדת מצוין. משתמשים מתקדמים יוכלו להינות גם מהמסננים, שמאפשרים מחיקה אוטומטית של דואר לפי הגדרות קבועות. התוכנה דורשת מחשב פנטיום לפחות (לא ברור למה: היא עבדה גם במחשב 486), ואקספלורר גרסה 4 ומעלה. בזאת היא מקבלת את תואר המקוריות לתוכנה שזקוקה לדפדפן כדי שתוכל לא להשתמש בו.

ZinCheck. גודל הקובץ: 1.5 מ"ב. להורדה:

http://www.zinchak.com/ZinCheck/zincheck.zip

מי שרק רוצה לדעת על הגעת דואר מבוסס רשת אך להמשיך לעבוד כרגיל, יוכל להיעזר ב־Rista Mail Monitor. התוכנה מאפשרת לבדוק במקביל עד 12 כתובות דואר אלקטרוני מבוסס רשת באחד מהאתרים הנפוצים בתחום (למשל Yahoo, Excite, Angelfire, Hotmail, Rocketmail). כל שיש לעשות הוא להקיש מראש את שם המשתמש והסיסמה, והתוכנה תבדוק – חד פעמית או במרווחי זמן קבועים – אם התקבל דואר חדש, וכמה הודעות התקבלו בכל אתר.

Rista Mail Monitor. גודל הקובץ: 2.62 מ"ב. להורדה:

http://members.xoom.com/ristra/mailm12.zip

צביקה אלברגר
tsvika@haaretz.co.il

המשך מעמוד השער

מכוניות מהלונה פארק

על פי הגרסה הלא רשמית, ג'יי צ'יאט החליק במורד מסלול סקי כשעלתה במוחו המחשבה שמבנה המשרד האמריקאי הקונוונציונלי הוא מיושן ואנטי פרודוקטיווי; שמהפכה, לא רק שהיתה בלתי נמנעת, אלא שגם אחרה לבוא; ושהגורל בחר בו, ג'יי צ'יאט, להיות סוכן השינוי שלו.

אולי אפשר לסלוח לו על הגרנדיוזיות. מעט משרדי פרסום השיגו את רמות הפרסום הציבוריות של צ'יאט/דאי. מאז שנוסדה, ב-1968, היא לא הפסיקה להתריס נגד הקונוונציות של המקצוע, בהסתמכה באופן שווה על זלזול וטכניקת צילום מתוחכמת. פרסומה הגדול של הסוכנות בא לה כשהשיקה את המקינטוש בפרסומת הטלוויזיה הידועה, בעת שידורי הסופרבול ב-1984. היא גם הפיקה את סדרת הפרסומות בכיכובו של שפן האנרג'ייזר.

אבל בשנות התשעים המוקדמות, המשרד שלו מצא את עצמו לפתע בצל. צ'יאט הבין שעל ידי שילוב שתי התשוקות שלו – טכנולוגיה וארכיטקטורה – הוא יוכל למשוך את אור הזרקורים ואת תשומת הלב של לקוחותיו חזרה אל משרד הפרסום שלו. עם המשרד הווירטואלי הוא שלף שפן ורוד נוסף מכובעו.

אנשי פרסום תמיד מבצעים מחקרים מקיפים, ומתעלמים מהם אחר כך. צ'יאט פעל באותו מרץ כשבחן את רעיון מקום העבודה הפתוח. הוא שלח סגנים לאירופה ללמוד סביבות עבודה מודרניות. הוא כינס צוותי פעולה. הוא עודד את עובדיו לדיון סוקראטי.

"הרעיון לא קרה בוואקום", אומר צ'יאט, כיום בן 67 ומחוץ לעסקי הפרסום. "דיברתי עם מאה אנשים במשרד על הנושא הזה. הייתי אומר: 'תסבירו לי מה לא בסדר ברעיון הזה'. והם היו עונים, 'אנחנו צריכים חלל פרטי'. אז הייתי אומר, 'למה?' והם היו אומרים, 'כדי שנוכל לחשוב'. ואני הייתי אומר, 'אתם תוכלו לחשוב, כי יהיה לכם חלל פרטי – הוא פשוט לא יהיה חלל אישי'. והם לא הצליחו לערער על ההיגיון הזה".

הגרסה המקוצרת מגיעה מפיו של בוב קופרמן, אחד המנהלים הבכירים של צ'יאט בזמנו: "ג'יי לא הקשיב לאף אחד, הוא פשוט עשה את זה".

צ'יאט הקים, למעשה, קמפוס של אוניברסיטה. "זה היה המודל שלי", הוא אומר. "הרעיון הוא שאתה הולך להרצאות, צובר מידע, אבל אתה עושה את העבודות שלך איפה שאתה רוצה". כדי לעודד את הזרימה החופשית הזאת המיר צ'יאט משרדים פרטיים ותאים, בקבוצות קטנות של כורסאות ושולחנות שקובצו לאזורים משותפים, ובחלל התכנסות מרכזי וחדרי ישיבות גדולים. הוא אפילו הציב מכוניות לונה פארק קטנות, שבהן יכלו שני אנשים לשבת יחד כדי לעבוד – בהנחה שלא היה איכפת להם להיראות מאוד מאוד מגוחכים.

בשעה שהמשרד חובר – שקעים בכל מקום, שנועדו לחיבור מחשבים ניידים, ומקלטים זעירים שנשתלו בתקרה בשביל הטלפונים האלחוטיים שבהם ישתמשו העובדים – המשיך צ'יאט ללכד את השורות. הוא אף ביצע בדיקת מבחן. אחת משפני הניסוי הראשונים היתה מוניקה מילר, מנהלת תקשורת. יום אחד, נלקח ממנה שולחנה. כדי להתמודד עם המצב החדש היא הביאה עגלה ארומה קטנה. כל יום היתה מילר עורמת את כל מסמכיה בעגלה שלה וגוררת אותה במסדרונות, בחיפוש אחר שולחן ריק של מישהו שהיה חולה באותו יום. "כולם חשבו שזה היה מאוד חמוד", נזכרת מילר. "הייתי הולכת בכבדות במסדרון והם היו צוחקים ואומרים, 'תראו, הנה היא באה עם העגלה האדומה הקטנה הזאת'. זה היה כמו חלום רע".

במבט לאחור, העגלה האדומה הקטנה

אבודים בחלל

היתה צריכה אולי לרמוז על כך שהטכנולוגיה המהפכנית עוד לא הבשילה. כך או כך, ביום העבודה הראשון, בשנת '94, הגיעו העובדים לראות את ביתם החדש, תוצר של מאמציהם המשותפים של הארכיטקט פרנק גרי והפסלים קלאס אולדנבורג וקוסז'ה ואן־ברוגן. נקודת המוקד של הבניין היתה פסל בן ארבע קומות של זוג משקפי שדה. אחרי שנכנסו פנימה, כיוונו את העובדים לשורות של ארוניות. במקום שולחנות או תאים, יהיו הארוניות הזעירות המקום שבו אנשים, כפי שאמר צ'יאט, "יתלו את התמונות של הכלבים שלהם, או של מה שהם רוצים".

אחרי שפרקו את משאם פנו העובדים ל"אפסנאות"– שם חתמו על מחשב Powerbook – ול"חנות", שם קיבלו טלפון נייד. כלים אלה הושאלו למשך היום בלבד; כמו חברי קיבוץ, לאזרחים הווירטואליים של צ'יאט היה מעט ציוד משלהם – לא טלפון בעל חיוג מהיר, לא דיסק קשיח, ומה שהיה הכי מבלבל, לא היתה להם נקודת יעד במרחבים הפתוחים של המשרד. "זה היה מוזר", אומר ראבוסקי. "פשוט לא ידעת לאן עליך ללכת".

בינתיים, היתה עבודה לעשות בצ'יאט/דאי. אבל מי היה מסוגל לעבוד? ראבוסקי והצוות הקריאטיווי שלו ניסו לשבת בחלל הפתוח, על הכורסאות הקטנות. "הרגשנו חשופים לגמרי", הוא אומר. "שש שיחות התנהלו סביבנו. ניסיתי לחשוב, ולא הצלחתי". ואז כולם השתלטו על "חדרי הפרויקטים" הסגורים.

חדרים אלה הוקצו ללקוחות, או קבוצות שעבדו בשביל לקוח מסוים. אבל בניסיון המטורף לברוח מהחלל הפתוח, לאף אחד לא היה איכפת למי הם הוקצו. "החדרים היו מתמלאים במהרה באנשים", אומר הקופירייטר פול ספנסר, "ואז הם היו אומרים לכל השאר: 'צאו החוצה' – זה שלי!'".

צ'יאט ציפה לתגובה אנושית פאתטית זו, והתכונן אליה. הוא הכריז ש"קינון" – לחנות במקום כלשהו יותר מיום – אסור בתכלית. ב"בית הספר התיכון של צ'יאט" שהוא יצר, הוא שימש גם כמנהל וגם כמורה האחראי המסתובב במסדרונות. ראבוסקי מספר: "ג'יי היה מסתובב, והוא היה תוקע בך מין מבט כזה ואומר, 'ישבת פה אתמול?' והיה מכריח אותך לקום ולעבור מקום".

להשאיר דבר כלשהו בחדרי הפרויקטים או על השולחנות שעמדו בחלל הפתוח, או בכל מקום, נחשב לפשע. אבל מאחר שהארוניות היו קטנות מכדי להכיל הרבה יותר מאשר מזכרות אישיות, אנשים התחילו לסחוב מלוא ידיים חפצים – ניירות חשובים, חוזים, לוחות מצגת – כשהם נעו בחלל (למוניקה מילר, לפחות, היתה עדיין העגלה האדומה שלה). אנשים התחילו להחביא את חפציהם בפינות, ואז שוכחים היכן הניחו אותם. "כל יום", אומרת מילר, "הייתי מקבלת את אותם אי-מיילים מבוהלים כמו, 'מישהו ראה את הקלסר שלי? מישהו יודע היכן המסמכים שלי?'"

לא היו מספיק טלפונים ומחשבים לצוות כולו. צ'יאט הבין שמשרד וירטואלי יכול להכיל פחות דברים מאנשים, כיוון ש – כך על פי התיאוריה – כמה אנשים ימצאו תמיד מחוץ למשרד. לכן הוא חכר חבילת ציוד מוקטנת. ואז כולם ניפצו את

התיאוריה שלו, והופיעו בדלפק השוער באותו זמן. מלבד משחק הכיסאות המוסיקליים בחדרי הפרויקטים החלו גם מריבות על הציוד.

בקרבות על שטח מחייה וציוד, העובדים היו צריכים להשתמש בכל יתרון שעמד לרשותם. בכירים ניצלו את מעמדם. אנשי מחלקת חשבונות טענו שהם הקרובים ביותר ללקוחות. מרטי קוק, אחד המנהלים הקריאטיביים, נזכר שאנשים מהצוות שלו ענו בתגובה: "אנחנו מייצרים את המוצר המזוין של הסוכנות הזאת". כמו כן היה מרכיב ה–X – אנשים שבמקרה גרו קרוב לסוכנות. הם היו מזנקים פנימה בשש בבוקר, חוטפים ציוד, מחביאים אותו במקום כלשהו, ואולי תופסים עוד שעתיים שינה לפני תחילת יום העבודה הווירטואלי. ראבוסקי ואחרים לא אהבו זאת: "לעזאזל, אני לא הייתי מוכן לקום בשש בבוקר כדי לקבל טלפון", הוא אומר. "הייתי חייב להשתמש בסמכותי. אמרתי לעוזר שלי, 'לך לשם בשש בבוקר, תיקח לי טלפון ומחשב, ותחביא אותם עד שאגיע לשם'".

מיליון דולר ברצפה

אחרי שנשאר בלוס אנג'לס זמן קצר בלבד כדי להציק למקננים, עזב ג'יי צ'יאט את התוהו ובוהו ומיקד את תשומת ליבו בניו יורק. כאן הוא יחשוף את המוצג האמיתי של הניסיון הווירטואלי שלו, פרי תכנונו של האדריכל האיטלקי ג'טנו פסקה. במשרד בניו יורק היו כל הדברים הלא מעשיים של לוס אנג'לס, אבל גם אסתטיקה ויזואלית ייחודית.

בסמוך לכניסה צוירו שפתיים אדומות זוהרות ענקיות. הרצפה – היו שמועות שצ'יאט הוציא עליה מיליון דולר – בהקה בגוונים צבעוניים רבים, והירוגליפים צוירו על כולה. פסקה גם תיכנן כסאות משחק, עם קפיצים ברגליים; הם התנודדו, שקעו, וגרמו לחצאיות המיני של הבנות לעלות. השולחן בחדר הישיבות צופה בדבק סיליקון רך בעל השפעה מגנטית על נייר. "זה היה מצחיק נורא לראות מישהו באמצע פרזנטציה חשובה מנסה נואשות להרים פיסת נייר מעל לאותו שולחן", נזכר עובד.

המגזינים לעיצוב אהבו את זה. ההתעניינות ב"דיסנילנד" חדש, כפי שכינו אותו חלק מהעובדים, היתה כה גדולה, שהסוכנות החלה לארח סיורים בתשלום. מצלמות תקתקו ללא הפסקה. צ'יאט הצליח לתפוס שוב את אור הזרקורים. אבל כמה אנשים חשבו שהוא השתגע קצת עם הקדחת הווירטואלית שלו. קוק, שניסה

בדי להתמודד עם המצב החדש, הביאה מוניקה מילר עגלה אדומה קטנה. כולם חשבו שזה היה מאוד חמוד

נואשות להזכיר לאנשים שזהו משרד פרסום ולא קרנבל, היה תולה תמונות של פרסומות חדשות על הקירות. צ'יאט היה מבקש שיסירו אותן. כל פיסת נייר היתה גוררת תזכורות אי–מייל שהו[…] לעובדים שזה היה אמור להיות "משרד ל[…] נייר".

כשצ'יאט שיחק בתפקיד שוטר המשרד, לא היה סיכוי להתחמק. "במשרד וירטואלי", אומר פול ספנסר, "אתה לא יכול להסתתר". אבל אפשר ה[…]צאת החוצה, ובסופו של דבר זה מה ש[…]שו כמחצית מהעובדים בכל יום נתון. כמובן, זה היה חלק מהרעיון המקורי. אבל היתה בעיה לא צפויה: אנשים לא עבדו הרבה כשהם לא נמצאו במשרד. הם הרגישו כמו ילדים, אומר אחד המנהלים הקריאטיוויים, שלום אוסלנדר. "היית אומר, 'בוא נלך לנמל', ואז היית מגיע לשם ואומר, 'או.קיי, עכשיו מה אנחנו עושים?' העבודה נשארה מאחור במשרד". לראשי המחלקות, הביטוי "נהיה וירטואלי", קיבל משמעות מאיימת: פירוש הדבר היה שאנשי הצוות גמרו את עבודתם לאותו יום.

מנהלים קריאטיוויים לא יכלו למצוא את הקופירייטרים שלהם. שיחות לטלפונים ניידים נענו בתיבות קוליות; עד שענו לשיחות, ההשראה המקורית חלפה. אפילו אם אנשים נמצאו במשרד, "התהליכים הפשוטים של למצוא בן אנוש נעלמו", אומר קוק. "היכן נמצא מנהל אמנותי? אף אחד לא היה יודע. אני זוכר שחזרתי מפרזנטציה ולא יכולתי למצוא את המחלקה הקריאטיווית שלי במשך יומיים". אוסלנדר התרגז כשנאלץ להסתובב במשרד הניו יורקי, שהשתרע על שטח של כ-10 אלף מ"ר, והמציא את חוק ה"שלוש פעמים מסביב": "אם עברתי בכל המשרד שלוש פעמים ועדיין לא הצלחתי למצוא את האדם שחיפשתי, זהו זה", הוא אומר. "בשלב זה הלכתי הביתה, ואם מישהו היה זקוק לי הוא היה יכול למצוא אותי על הכורסא הווירטואלית שלי".

אחרי ששה חודשים היתה הפיכת נגד בשני המשרדים. בלוס אנג'לס אנשים החלו להשתמש בתאי המטען של מכוניותיהם כארוניות אחסון למסמכים. הם נכנסו ויצאו לרחבת החניה.

היה ניסיון לרפות את ידי העובדים, "אבל אנשים פשוט התעלמו מכך", אומר עובד אחד. ראבוסקי השתלט על חדר ישיבות שלם, והכריז עליו כעל "המשרד שלי, עד שמישהו יפטר אותי". אריק מקללאן, המנהל הקריאטיווי של המשרד בניו יורק, עשה את אותו הדבר במזרח. המשרד בלוס אנג'לס החל להשתמש ברשימות המתנה לחללים מוקצים. אנשים חרלו להחזיר את הטלפונים הניידים ואת המחשבים שחתמו עליהם, ואחסנו אותם בלילה בארוניות שלהם. בהדרגה, שולחנות חלופיים הוכנסו לשימוש. מחשבים אישיים החלו להגיע למשרד בלוס אנג'לס. התקשורת הוסיפה להשתפך בנושא ההרפתקה הווירטואלית של צ'יאט, אבל עד סוף השנה הראשונה, "הניסוי הגדול" כבר התנדנד יותר מהכיסאות של גטנו פסקה.

"אתה יכול לגור כאן"

באמצע שנת '95, ג'יי צ'יאט החל להבין שהוא טעה בחישוביו. "אנשים נכנסו לפאניקה כיוון שחשבו שהם לא יכלו לתפקד", הוא אומר. "הרוב, כך הרגשתי, היה תגובה מוגזמת. אבל היינו צריכים להיות מוכנים לכך". זה לא שינה בהרבה, כי היתה לו עוד הפתעה אחת באמתחתו: הוא הודיע שמכר את הסוכנות לחברה גדולה יותר, אומניקום, ומכר את חלקו.

אומניקום החליטה להשתמש במשרד בניו יורק כמקום למזג בו את הרכישה החדשה שלה עם אחת הסוכנויות שלה, TBWA, המוכרת בעיקר בזכות הקמפיין לוודקה אבסולוט. כשהגיעו אנשי TBWA, ומיד השתוממו מהסביבה המוזרה, התלכדו ותיקי צ'יאט סביב הניסוי שלהם, שסיפק להם רגע של עליונות. "יכולנו לצחוק עליהם ולומר, 'החארות האלה פשוט לא מבינים'", אומר מרטי קוק. אבל הרגע לא החזיק מעמד לעד. קומה נוספת נוספה לבניין. מנהל TBWA, ביל טראגוס, הכריז שהוא רוצה סוויטת מנהלים משלו, לדאבונו של פסקה ואחרים הדוגלים בשוויון זכויות. צ'יאט תיכנן להישאר זמן מה כיועץ, כדי לעבוד עם פסקה על הרחבת החלל. "אבל כששמעתי שביל בונה לעצמו משרד פרטי משלו, הפסקתי להיות מעורב", הוא אומר. הוא מעולם לא חזר למשרדים אחרי זה.

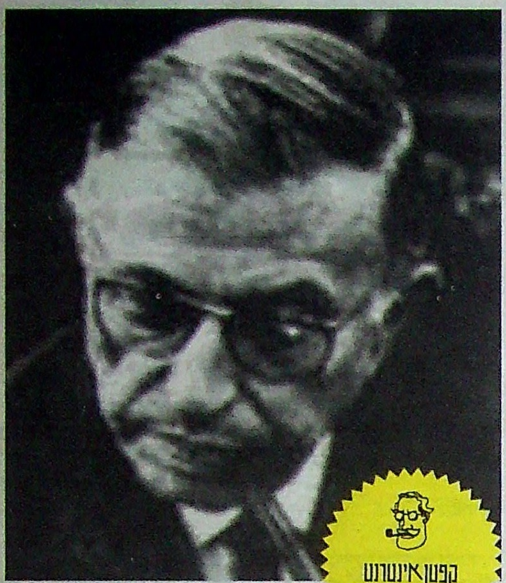
זמן קצר אחרי שצ'יאט עזב, מנהלים בכירים בחברה החלו לתכנן את ההתקפה הסופית על הווירטואליות, רשמו רישומים וראיינו ארכיטקטים. זה לקח שלוש שנים. כשהם עזבו את המשרד לבסוף, לפני כמה חודשים, לא נשמעו הספדים לניסוי הגדול. חוץ מזה מפיו של אוסטלנדר: "זו היתה הדרך הטובה ביותר שבה רעיון גרוע מאוד יכול היה להתבצע".

הסוכנות ערכה פתיחה חגיגית בדצמבר למשרדיה החדשים, הלא וירטואליים כלל, שבפלאיה דל־ראי. שם, לכל אחד יש חלל אישי מסוג כלשהו. אם המסר שהועבר לעובדים על ידי המשרד הווירטואלי היה, "קבל את המשימה שלך וצא לדרך", המסר כאן אומר משהו שונה לגמרי: "הישאר מעט. הישאר כל הלילה. לכל הרוחות, אתה יכול לגור כאן". זה מסר הגיוני לגמרי בעסק שמתבסס על בני 20 ומשהו שנשארים ערים כל הלילה.

ג'יי צ'יאט לא מתחרט. הוא משוכנע שהניסוי הווירטואלי שלו מעולם לא זכה להזדמנות. הוא מכנה אותו "הדבר היחיד שעשיתי בעסקים שהייתי מסופק ממנו". "את כולנו לימדו שהמשרד הפינתי הוא תג של הצלחה", הוא אומר. "קשה לשנות את זה". הוא מתעקש שההיגיון הווירטואלי היה איתן, אבל "הטעות שלי היתה שלא זיהיתי שמניעים רגשיים היו המציאות".

כשנשאל אם יש לקח כלשהו שאפשר ללמוד על הצורך האנושי לפרטיות וחלל אישי, הוא עונה, "אני מאמין בפרטיות המוח".

בלוס אנג'לס, במטה של TBWA/Chiat/Day, וירטואליות היא כבר הסטוריה עתיקה, והפרסום הוא שוב הכוכב. עם הקמפיין הנוכחי שלהם לחברת אפל, "תחשבו אחרת", הסוכנות עושה חייל. האיש שמנהל את ההצגה עכשיו, הגורו הקריאטיווי הנינוח לי קלאו, נראה כמעט כמו האנטי ג'יי. בין השאר, הוא מחזיק תמונה גדולה מאוד של הכלבים שלו במשרדו.

קפטן אינטרנט
נבדק
מאמרים

קוד פתוח, כדורגל, חומרה, אקזיסטנציאליזם, שנות החמישים וטלוויזיה

ג'ורג' ווקסי, עיתונאי ספורט של ה"ניו יורק טיימס", כותב למגזין הכדורגל הבריטי המעולה "קיק" על מייק פטקי, שחקן כדורגל אמריקאי בקבוצת "New York/New Jersey MetroStars". קשים חייו של הכדורגלן האמריקאי. אין כסף, אין כבוד ובקושי יש מעריצות. לא רק לאוהבי כדורגל.

The Youth of America On the fence between ideals and money

http://www.kickmag.com/newsfs.html

גיליון נושא של המגזין Feed על סוגיית הקוד הפתוח, שמתלבט בשאלה למה הכנסת שינויים בתוכנות צריכה להיות שונה מהחלפת גלגל מפונצ'ר. דיון של שלושה האקרים למודי פריצות על היתרונות והחסרונות של השיטה, ראיון עם ממציא שפת Perl על האפקטיוויות שלה, ועיון משעשע בשאלה מי מרוויח מכל זה.

Special Issue on Open Source

http://www.feedmag.com/technoindex.html

ז'אן פול סארטר והאקזיסטנציאליזם. מה הם באמת רוצים? מאמר מעניין מאת איון ג'ורגיוב, פילוסוף.

Existentialism – an ethical dilemma?

http://www.philosophers.co.uk/current/ion.htm

"פי. סי מגזין" מסכם את השנה החולפת בחומרה בערך ככה: מסכי 15 אינץ' נהפכים לחלק מהעבר, מצלמות דיגיטליות נכנסות לשימוש יומיומי וה־DVD, אחרי שנתיים של קרטועים, כובש לעצמו מקום של כבוד. הציוד ההיקפי המובחר של '98 מסוכם בכתבה, שכוללת לינקים גם לכתבות הסוקרות את התוכנות, המחשבים האישיים, האתרים וציוד הרשת הטוב של השנה.

The Best Hardware of 1998

http://www.zdnet.com/products/stories/reviews/0,4161,2172198,00.html

אנשים נוטים לזלזל בשנות החמישים, כותב בן סטיין ב"בריל'ס קונטנקט", אבל ממש לא בצדק. דווקא היה כיף.

Those Fabulous Fifties

http://www.brillscontent.com/columns/fifties_0299.html

מי צריך ביקורת טלוויזיה? אורי גרוס, תסריטאי, כותב ל"על הכוונת", המגזין המקוון של "תפוז".

http://www.tapuz.co.il/kavenet/1602993.htm

קפטן, הצילו!

נל"ן • פונטים צרפתיים

החלפת אייקונים • סימניות • פירמוטים וגיבויים

קפטן שלום. סימנתי טקסט עברי בנוויגייטור והעתקתי אותו באמצעות Ctrl+C, אך כאשר העברתי אותו בעזרת Ctrl+V לתוך Word97, כל שקיבלתי היו סימני שאלה במקום אותיות. כיצד אוכל להעביר טקסט מהרשת לוורד?

מאיר א.

הקפטן משיב: מסתבר שפנקס הרשימות סלחני יותר מן הוורד, ועל כן כדאי להעביר את הטקסט תחילה לתוכו. כאשר הטקסט נראה כראוי, תוכל להעתיקו מפנקס הרשימות לוורד.

קפטן יקר, הייתי רוצה להוריד תוכנה שתמחוק את סימן קיצור הדרך מאייקון קיצור דרך. יש לי חלונות 95. אנא עזור.

שלך, גיל א.

הקפטן משיב: אחד האוספים הפופולריים של תוכנות לטיפול בחלונות הוא PowerToys. אחת התוכניות בו היא Tweakui, והיא תעשה בדיוק את מה שביקשת. תוכל להוריד אותה מאתר מיקרוסופט:

ttp://www.microsoft.com/windows/downloads/bin/W95tweakui.exe.h

בעלי חלונות 98 יוכלו למצוא את האוסף התוכנות הזה על תקליטור ההתקנה שלהם.

קפטן שלום, יש לי מודם 28,800, ואני מתחבר לאוניברסיטה – שגם לה חיבור מהיר – אך מהירות הגלישה האפקטיווית שלי אינה עולה על 2000 bps. הכיצד?

ינאי

הקפטן משיב: עלינו להפריד בין שתי בעיות שונות. האחת נוגעת לדרך שבה מתקשרים המודמים ביניהם, והשנייה נוגעת למהירות העבודה האפקטיווית עצמה. כאשר שני מחשבים מתחברים באמצעות מודם, מתבצע תהליך המכונה "לחיצת ידיים", ובו מועבר ממודם למודם מידע על יכולות ההתחברות. גם אם המודם שלך מהיר, אך הוא מתקשה להסביר זאת למודמים אחרים, או אינו מוגדר לעבודה במהירות מקסימאלית, ההתחברות תתבצע במהירות נמוכה. הדרך הפשוטה לפתור זאת תהיה להתקשר למרכז התמיכה של האוניברסיטה (או לספק), שם ידריכו אותך כיצד לכייל את המודם שלך.

הבעיה השנייה נוגעת למהירות העבודה, שעלולה להיות בעייתית במיוחד בשירותים הניתנים חינם, כמו אלה של האוניברסיטה. במקרה זה רצוי להשתמש בחשבון האוניברסיטה לדואר בלבד, ולפתוח חשבון נוסף לגלישה אצל ספק אחר.

בנוסף, טעות משעשעת אך מקובלת היא לחשוב שעבודה במהירות ממוצעת של K2 לשנייה היא עבודה במהירות 2000 bps. bps הינם Bits Per Second. שמונה bit הם 1 Byte, כך ש־2 KiloByte שווים ל־8*1024*2, שהם 16384 bit – קצב איטי מעט, אך נסבל.

קפטן יקר, כשאני מעיין במדורים מתוך אייקון ה־"מחשב שלי", כולם צהובים ומשעממים. האם יש לך רעיון כיצד להחליפם במשהו משעשע יותר?

תודה, אורן ב.

הקפטן משיב:
(http://oop.rosweb.ru/users/a/artem/afolderx.zip)
AnyFolder מאפשרת לך להחליט איזה אייקון ייצג איזו תיקייה. אם אתה מעוניין באייקונים תלת־ממדיים למטרה זו בדיוק, תוכל להורידם בכתובת

.http://oop.rosweb.ru/users/a/artem/addicons.zip

תוכנית כבדה יותר אך רבת אפשרויות אפשר למצוא ב:

http://members.xoom.com/EasyIcons98

קפטן יקר. אני מחפש מידע ותמונות של מרילין מונרו. יש באינטרנט?

שאול

הקפטן משיב: שאול יקר. אכן הופתענו לגלות ברשת אתרים רבים על מרילין מונרו, חברת הנעורים של הקפטן. כמה מהם הם:

http://www.marilyn-monroe.org.uk

http://www.spydersempire.com/monroe

http://www.bombshells.com/gallery/monroe

http://www.marilynmonroepages.com

http://www.spydersempire.com/monroe

מעגל האתרים של מונרו נמצא ב:

http://pjs.net/wr/MM.html

תמונה חתומה ותמונות מהפילם המקורי אפשר למצוא ב:

http://members.aol.com/tuzahu973/marilyn.html

ואפשר גם לעיין ביאהוו תחת

Entertainment/Actors and Actresses/Monroe, Marilyn (1926-1962)

די קפטן, שמעתי שטוב לפרמט את המחשב מפעם לפעם, ורציתי לדעת כיצד לעשות זאת מבלי לאבד נתונים חשובים. לצורך העניין, נניח שאינני יודע אילו קבצים וספריות לגבות. אנא עזור,

מאיר

הקפטן משיב: בעיקרון, טוב למחוק את הדיסק מדי שנה-שנתיים ולהתקין מחדש את מערכת ההפעלה וכל התוכנות. עם זאת, זוהי פעולה דרסטית, הגוררת אחריה (בהעדר ציוד מתאים) יומיים-שלושה של התעסקות בהתקנות ושחזור מגיבויים, וצריך להתכונן לכך נפשית. בתמורה להשקעה, תקבל שיפור ניכר בביצועים.

אם אינך יודע אילו ספריות לגבות ואין לך אמצעי גיבוי המאפשר את העתקת כל הדיסק הקשיח למדיה אופטית או מגנטית, אל תבצע את הפעולה. אם יש לך חנות מחשבים שכונתית בסביבה, ייתכן שהם יהיו מוכנים לעזור לך תמורת תשלום.

האם ניתן להתחבר לאינטרנט ללא ספק באמצעות נל"ן?

תודה, אסא.

הקפטן משיב: האינטרנט אינו משאב טבע, ותקשורת עולה כסף. הספקים הגדולים מותחים קווי תקשורת תת־ימיים וקונים זמן לווין. הספקים הקטנים קונים מהגדולים זכות שימוש בנפח תעבורה, ואתה קונה מאחד מהם זמן שימוש באינטרנט. שימוש באינטרנט ללא ספק אינו אפשרי, שכן האינטרנט הוא בסך הכל אוסף עצום של ספקים המחוברים ביניהם.

קפטן יקר, כאשר אני מנסה להגדיר את הארץ בחייגן, אני לא מוצא ברשימה את ישראל. כתוצאה מכך אינני יכול להתחבר לספק בארץ. אנא עזור!

שי

הקפטן משיב: הגיע הזמן להתקין מחדש את החייגן שלך. עבור ל־המחשב שלי/לוח הבקרה/הוספה הסרה של תוכניות/התקנת windows. בחר ב־"תקשורת", הסר את הסימון, ואשר. כעת חזור על

טיפ השבוע:

במקום להשתמש בכפתורי ה־BACK וה־FORWARD בדפדפן, ליחצו והחזיקו את מקש ה־alt, והשתמשו בחיצים

הפעולה – אך החזר את הסימון. הפעולה תתקין מחדש את הקובץ הפגום.

קפטן הצילו! כיצד ניתן להעתיק את כל ה־Favorites מתוך האקספלורר לתוך נטסקייפ?

איזו גרסה של נטסקייפ תומכת בעברית?

תודה, מירי ל.

הקפטן משיב: ניתן להעביר סימניות מאקספלורר לנטסקייפ ובחזרה על ידי שימוש בתוכנה כמו זאת:

.http://tucows.cyberspacehq.com/files/bmconv27.exe

למרבה הצער, אף גרסה של נטסקייפ אינה תומכת בעברית, אך העברית תומכת בנטסקייפ! אם תורידי גופנים מתאימים כמו אלה שנמצאים בכתובת

,http://www.globes.co.il/Hebrew/hebnew.html

כדי לכתוב דואר בעברית יש לבחור בגופן עברי מתפריט הגופנים המופיע בגיליון הכתיבה של תוכנת הדואר שלך, ולעבור למצב כתיבה עברית. את המכתב בעברית שכתבת יוכלו לקרוא, למרבית הצער, רק המשתמשים ב-Windows עברי, אלא מה. לתכתובת בעברית מומלץ גם להשתמש ב–Outlook Express שב–IE4.

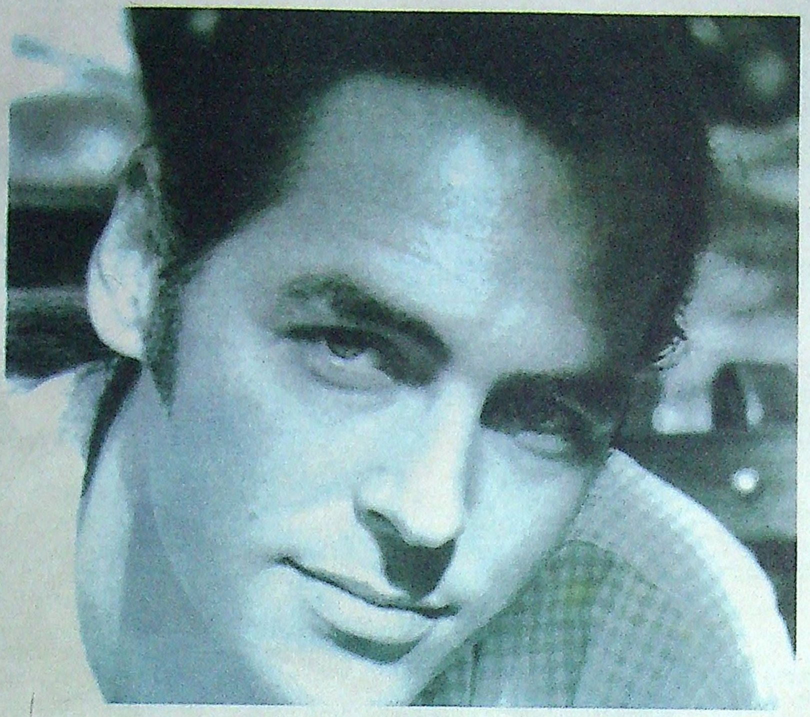
קפטן יקר, כאשר אני נכנס לאתרים בצרפתית, ספרדית וגרמנית אני רואה עברית במקום הסימנים המיוחדים. מה עושים?

תודה, אריה ס.

קפטן שלום. איך ניתן להוריד מן הרשת פונטים צרפתיים על כל הסימנים המתלווים אליהם?

תודה, יעקב

הקפטן משיב: האשם הוא בגופני העברית, התופסים את מקומם של הגופנים המיוחדים של השפות האירופאיות. כל שצריך לעשות הוא להחליף את הגופן העברי בדפדפן בגופן לועזי כמו Times New Roman. בנטסקייפ ניתן לשנות זאת תחת edit/preferences/appearance/fonts/variable width fonts/, ובאקספלורר: (windows/)view/fonts/central european alphabet.

חייו הכפולים של ג'וליאן

ג'וליאן דיבל חי במשך שנה בקהילה וירטואלית, ותיעד בספר את חוויית החיים המקבילים. ראיון

דפנה לוי-ינוביץ

"אנשים היום מכירים את הרשת הרבה יותר טוב, והיא הופכת למקום שבו בעיקר עורכים קניות, ולא מייצרים או מגלים זהויות, או פוגשים אנשים חדשים ומוזרים, או עושים דברים שאי אפשר לעשות בחוץ. התחושה שהסייברספייס הוא מקום נפרד מאיזה עולם אמיתי מתחילה להתפוגג. בארה"ב אנשים התחילו לשאול האם 'סייברספייס' הוא עדיין שם מטאפורי מתאים לתיאור מה שמתרחש בעולם המקוון".

הדובר הוא ג'וליאן דיבל, 36, עיתונאי וסופר הכותב בעיקר על תרבות הסייברספייס, ובעל טור קבוע ב־Village Voice, העוסק בתיעוד החיים הווירטואליים. ספרו My Tiny Life: Crime and Passion in a Virtual World יצא באחרונה לאור בארצות הברית, וזכה לתשבוחות כאחד התיעודים המרתקים של החיים בסייברספייס. הרומן עוקב אחר מערכות היחסים שנוצרו ב־LambadaMOO, דומיין רב משתתפים (MUD) שהוא מעין צאצא מתוחכם של משחקי המבוכים והדרקונים, שבו יש למשתתפים אשליה של חיים בעולם ריאליסטי תלת ממדי, שנמצא לכאורה בגבעות המשקיפות על פאלו־אלטו שבקליפורניה, אבל למעשה בנוי, כמובן, מביטים ולא מאטומים.

דיבל, שהיה חבר בקהילה המקוונת שחיה בלמבאדהמו, חושף בספרו אירועים קשים שהתרחשו בין חברי ה־MUD, מספר על האינטראקציה שבין העולם הווירטואלי למציאות האמיתית של חייו, ומנסה לענות על שאלות הנוגעות ליחסי כוחות, מין, פוליטיקה וסוג החברה שאפשר – או אי־אפשר – להקים באינטרנט. הוא לא מספר את סיפורו של למבאדהמו רק כצופה מהצד: דיבל גם מתאר כיצד פלש העולם המקוון אל תוך חייו הפרטיים וסיכן מערכות יחסים במציאות הלא ממוחשבת, עד לרגע שבו התנתק ממנו שלא על מנת לחזור.

יקום מקביל

"במובן מסוים הספר הזה הוא כולו אוטוביוגרפי", אמר דיבל. "הוא מתעד את מה שראיתי וחוויתי במשך כשנה שבה הייתי מחובר ללמבאדהמו. תמיד הייתי שם מעין משקיף על הקהילה. היו דברים שבניתי בעולם ההוא, קשרתי כמה חברויות עמוקות ואפילו מערכת יחסים אחת שכללה יחסי מין. השחקנים המרכזיים בחיים שנוצרו שם היו אנשים אחרים, אבל מטבע הדברים אני מכיר טוב יותר את חיי האמיתיים, ולכן רוב הדיונים בשאלת האפשרות להפריד בין החיים במציאות מדומה לחיים האמיתיים שאובים מהניסיון האישי שלי. לא קל להפריד בין שני העולמות האלה. למבאדהמו הוא עולם שאמור להתבסס על הרעיון של יקום מקביל, מקום פנטסטי־דמיוני. ובכל זאת היה קשה מאוד להפריד בין החיים שם לחיים שבחוץ".

בספרו מתחבט דיבל באפשרות ליצור חברה המשוחררת מכל מחלות החברה האנושית האמיתית. התשובה היא חד משמעית: לא. בלמבאדהמו נוצרו מעמדות. אנשים הבקיאים בתוכנה, שידעו לנצל את הידע שלהם במחשוב כדי לבצע מניפולציות על אחרים, צברו כוח. מאבקים השחיתו בדיוק כמו בכל מקום אחר.

"אנשים טועים לעתים קרובות וחושבים שקהילות וירטואליות, משום שהן נבנות מפנטסיות, ממלים וסימנים, יוכלו להתאים את עצמן לפנטסיות שלנו על איך קהילות אמורות להיראות", אומר דיבל. "אבל מתברר, כמובן, שרוב הקהילות הווירטואליות מורכבות מפנטסיות שונות של הרבה אנשים שונים, ולא תמיד קל לגשר ביניהן. נוצרים קונפליקטים. נוצרים שברים וחיכוכים, וכמו שכולנו יודעים, זה מצית מריבות, ואפילו מלחמות".

דיבל מסביר ש"קהילות וירטואליות מתחילות להיות מעניינות ברגע שהאנשים שמרכיבים אותן מתגברים על האכזבה שנגרמה להם כשהם לא גילו אוטופיה, ומתחילים לעצב את הפרטים והחוקים שהופכים את הקהילות הלא מושלמות הללו למשהו חי".

ובעולם החי הזה, מין זוכה לתפקיד המרכזי ששמור לו גם בעולם האמיתי. "סקס נשאר משהו בעל עוצמה בעולמות הווירטואליים, משום שסקס בעצמו הוא תופעה וירטואלית", אומר דיבל. "זה לא סוד, כמובן: כולנו יודעים שסקס הוא קודם כל פעילות מנטלית, התלויה מאוד במחשבות, רגשיות ודמיון. לכן לא מפתיע שעולם שנבנה על מ[illegible]דיות, רגשות ודמיון יהיה עולם שבו משיכה מינית זורמת בחופשיות דומה לזו שבה היא מבעבעת בעולם האמיתי, שבו גם הגופות שלנו נוכחים".

"מצטרפים חדשים ללמבאדהמו ולמקומות דומים לו מוסיפים כל הזמן להיות מופתעים מהקלות שבה פעילות שהיא לכאורה גופנית מאוד מתורגמת לעולמות שבהם אין נוכחות של גוף. להפתעה הזאת יש כוח משל עצמה, שיכול לפעמים להפוך את הסקס הווירטואלי לבעל עוצמה גדולה יותר מזאת שיש ליחסי מין אמיתיים".

בלמבאדהמו מתרחש[illegible]אבקי כוחות ויש אפילו עונש מוות, או המקבילה הווירטואלית שלו: מחיקת משתמשים ממאגרי מידע, ופיזור שרידי הזיכרון שלהם בסייברספייס. אבל האם האנונימיות בעולמות כאלה מאפשרת חוקי מוסר חדשים?

"בלמבאדהמו האנונימיות לא הייתה חוק, ולרוב היא אינה חוק גם בקהילות וירטואליות אחרות. אנשים מגיעים למקומות כאלה בשביל ליצור מערכות יחסים, בין אם מדובר במערכות ידידותיות או עוינות, ומערכות יחסים תלויות בתחושה של זהות יציבה. לכן, למרות שרק לעתים רחוקות אנשים חושפים את שמם האמיתי או פרטים אחרים מהביוגרפיה שלם, זה לא אומר שלא איכפת להם מה קורה לשם או למוניטין המקוון שלהם, שבו הם השקיעו לא מעט. אחרי זמן מה הם כבר לא אנונימיים, אלא חיים בזהות אחרת. זה נותן לקהילה סוג של כוח על היחידים שפועלים בה. אנשים לא רוצים לסכן את מעמדם בקהילה, ולכן הם מצייתים לכללים הפורמליים והלא פורמליים שלה. זה סוג של אכיפה שלא תובע ענישה, רוב הזמן.

"זה נכון גם בחיים בעולם האמיתי, אבל בעולם הווירטואלי מתווספת לזה גם אנונימיות שרוחשת בשוליים: אורחים, דמויות שנכנסות ויוצאות, אנשים שמעולם לא עברו משלב חוסר המחוייבות האנונימי לשלב המחוייבות בזהות הבדויה שלהם. כשאנשים מפרים את הכללים, הקהילה עדיין שואלת את עצמה האם מדובר במישהו עלום שם או במישהו בדוי שם. האם יש לו זהות פה בקהילה, או שהוא רק חולף דרכה. אם מדובר באפשרות האחרונה, הטיפול במפר הכללים פשוט. נועלים אותו מחוץ לעולם, וזה לא ממש עונש. אם מדובר במישהו מבפנים, סילוק כזה דורש יותר מחשבה, ויש לו משמעות חברתית גדולה יותר. הוא הופך לעונש במלוא המובן. לא הייתי מרחיק לכת ואומר שיש כאן מוסריות חדשה, אולי רק מוסריות מסובכת יותר".

תרבויות מפותחות, על פי דיבל, מאבדות את תחושת הזהות שלהן כשהן באות במגע עם טכנולוגיה חדשה. "עבור תרבויות קודמות הצילום או הכתיבה היו מסתוריים, ועבורנו היה זה המחשב המרושת. אבל עם כל קליק שלנו על היפר קישור אנחנו מתקדמים לעבר התפוגגות המסתורין הזה".

ריבוי זהויות

ליצורים ב־MUD כמו למבאדהמו קוראים "מורפים", על שום היותם נטולי גוף ובעלי צורה לא מוגדרת. לדברי דיבל, יש להם גם תחושת אני אחרת מזאת שקיימת בעולם האמיתי, והדבר משפיע בבירור על סוגי מערכות היחסים שהם יוצרים. "עצם התקשורת באמצעות טקסט, במחשב שמחובר לרשת, דרך הרבה מתווכים וממרחק גדול בין גופותיהם של האנשים", אומר דיבל, "נוטה לגרום לאנשים לוותר על החספוס שלהם ולהתרכך. יש לכך השפעה אחרת על כל אחד. מחד, קל יותר לפתח אינטימיות, אך מאידך, אפשר להיפגע יותר בקלות".

"במקום כמו למבאדהמו, אלמנט הפנטסיה, המצאת האני והיכולת להמציא ריבוי זהויות, מוסיפה עוד רובד של מורכבות לסוגי היחסים שאנשים מקיימים עם אחרים. הסיפור שאני מספר, למשל, על שתי דמויות שעושות אהבה לאורך כמה שבועות, בכמה זהויות מיניות שונות ובגופים טקסטואליים שונים, הוא רק דוגמה אחת לכך. האנשים האלה קיימו מערכת יחסים אינטנסיווית הרבה יותר מכפי שאולי היתה להם אם היו נפגשים בחיים האמיתיים, והיו מוגבלים לגופים האמיתיים שלהם".

למבאדהמו כפי שדיבל הכיר אותו היה עולם שבו רחשו יצרים עזים. האם גם היום יש עולמות כאלה? דיבל מהסס. "קשה לי לומר. עזבתי את החיים בלמבאדהמו לפני זמן רב, ומעולם לא הצטרפתי אחר כך לקהילה וירטואלית אחרת. אני מתכתב ארוכות בדואר אלקטרוני עם אנשים, אבל זה לא אותו דבר. מסיפורים של מי שנשארו שם, בלמבאדהמו כבר אין הרבה תשוקה – פוליטית, מינית או אחרת. זה לא בהכרח דבר רע, וזה גם לא מעיד בהכרח על כך שהוותיקים שנשארו בעולם ההוא התעייפו מכל האינטריגות וכבר לא מקדישים לעולם את אותה תשומת לב. אני חושב שזה משקף גם את העובדה שכל הרעיון הזה של סייברספייס כבר אינו מרתק כבעבר, ולא אקזוטי כמו שהיה פעם".

עמודו האישי של דיבל נמצא ב:

http://www.levity.com/julian/personal/index.html

על הספר וסיפורים אחרים של דיבל אפשר לקרוא ב:

http://www.levity.com/julian/mytinylife

MUD, או מרחב רב משתתפים, הוא אזור באינטרנט שבו מתקיימת קהילה וירטואלית, המבוססת על חוקים או מבנה חברתי המוסכם על חבריה, שביסודו עומד לרוב נושא השאול מספרות הפנטסיה. המאדים הראשונים נבנו כסביבה שבתוכה התקיימו משחקי הרפתקאות רבי משתתפים בנוסח "דרקונים ומבוכים", ואחרים נוצרו כמקום מפגש חברתי, שבו מתקשרים אנשים מכל רחבי האינטרנט.

כיום פועלים באינטרנט אינספור מרחבים רבי משתתפים כאלה, מועשרים במולטימדיה לכל סוגיה: צליל, גרפיקה ואשליה של תנועה בתלת־ממד. משתתפים במרחב כזה מיוצגים באמצעות אווטארים – דמויות וירטואליות – שהם לעתים איורים פשוטים ולעתים דמויות תלת־ממדיות משוכללות. נושאים פופולאריים סביבם נבנים מרחבים כאלה ברשת כוללים את ימי הביניים, סיפורי פנטסיה, דרקונים ואבירים, המערב הפרוע, גותיקה, עתידנות וחלל ועוד. האווירה, שמות המשתתפים ודמויותיהם נקבעים על פי הנושא המנחה הכללי. המנצח על הפעילות המתרחשת ב־MUD הוא ה"קוסם", ה־Wizard, האחראי על תפעול התוכנה שבתוכה מתרחשים המפגשים. גם MUCK, MOO ו־MUSH הם סוגים של מרחבים כאלה, המקבלים את שמם מן התוכנות המשמשות לתפעולם.

- רשימת עשרות המאדים בנושאים שונים של יאהו:
  http://www.yahoo.com/Recreation/Games/Internet_Games/MUDs__MUSHes__MOOs__etc_/MUDs
- מדריך מקוון למאדים תלת־ממדיים וגראפיים:
  http://www.mudconnector.com/mud_graphical.html
- ההיסטוריה של התחום:
  http://www.apocalypse.org/pub/u/lpb/muddex
- מאד-ז'ורנל, כתב־עת מקוון לענייני מאדים:
  http://www.mudjournal.com
- המדריך למתחילים לסביבות וירטואליות מבוססות טקסט, מילון מונחים ושיעורים מפורטים, כולל הפילוסופיה שמאחורי האתרים:
  http://www.cwrl.utexas.edu/moo
- רשימת התאריכים החשובים בתולדות ה-MUD:
  http://www.apocalypse.org/pub/u/lpb/muddex/mudline.html
- קישורי MUD אקראיים למחפשי העולמות האלטרנטיוויים:
  http://www.mudconnector.com/mud-bin/mud_random.cgi
- למבאדהמו, ששימש רקע לספרו של ג'וליאן דיבל:
  telnet://lambda.moo.mud.org:8888

מה יש ומה אין באינטרנט בישראל, מבט מלמעלה

אפשר לעשות המון דברים באינטרנט בעברית, אבל יש עוד המון דברים שעדיין אי אפשר. להלן כמה הצעות (בחינם, כמנהג עדות האינטרנט)

נטע גורביץ, דרור פויר

מא.ב יהושע ועד יעל בר־זוהר, מאביב בושינסקי ועד אבי נמני – כל שבוע מתייצבים מפורסמי ישראל לצ'ט באחד מאתרי העל בישראל ופוגשים את הגולש. חלקם הקטן אפילו נהנה מזה, אבל זו ממש לא הדאגה שלנו. העניין הוא שמדובר בשגרה. גם מי שפטפוטים חסרי פואנטה – וככה הם, מה לעשות, המפגשים עם מפורסים ברשת – לא ממש עושים לו את השבוע, מוכרח יהיה להודות שמדובר בעוד עדות לחדירה של האינטרנט בישראל. ואנחנו לא מדברים על הנתונים היבשים, אנחנו מדברים על התחושה של המשתמשים. פעם (לא כל כך פעם) היה צריך לאוורר את האנגלית על מנת לפגוש גולשים אחרים ולריב איתם, שלא לדבר על ניסיונות להרגיז מפורסמים. היום אפשר לעשות את זה בעברית.

חייהם של הגולשים בישראל, כפי שכתבנו כאן לפני שבועיים ("מלחמת הפורטלים, מבט מלמעלה"), משתפרים ככל שהם מתרבים. ואינטרנט זה לא רק פורטלים ואתרים, שאליהם נגיע בהמשך, אינטרנט זה גם לפגוש עוד אנשים. ובשטח האינטראקציה האנושית בעברית, המצב השתפר בשנה האחרונה לאין ערוך. אתרי הצ'ט מלאים דרך קבע, הפורומים גם הם מלאים באנשים שכותבים את דעתם על טלוויזיה, מחשבים, אוכל, היכרויות, בן ארצי, מרע בדיוני, חינוך – הכל. ולא צריך לסמוך על אחרים שיחליטו בשבילך על מה מעניין לדבר. באתר http://activ.co.il/forums יכול כל אחד לבנות פורום משלו, בכל נושא שיחפוץ, ולחכות לאנשים שיבואו – ואנשים באים. תמיד יהיה מישהו לדבר איתו באינטרנט.

הרמה, כמו בכל דבר, משתנה ממקום למקום. מהדיונים האינטימיים בקהילת ההורים של IOL (חברת בת של "הארץ"), אולי הקהילה המקוונת הטובה בישראל – מי שלא שייך ירגיש כל כך לא שייך – ועד לברברת האינסופית בפורומים למחשבים ואינטרנט, מקום מושבם של הילדים.

ואם משווים למה שהיה לפני שנתיים, השינוי הגדול ביותר הוא שהאינטרנט הפך (עם חריגות פה ושם, כמובן) לדבר רגיל לגמרי. בסוף כל תוכנית טלוויזיה מפנים לאתר האינטרנט, כך גם בפרסומות. אייטמים על אינטרנט מסתננים אל עמודי החדשות, התרבות והספורט. יותר ויותר כתובות דואר מופיעות על כרטיסי ביקור, תוכניות הרדיו התאהבו באינטרנט – ספק אייטמים בלתי נלאה – חברי כנסת מחויבים לענות לדואר אלקטרוני, אפשר לברר זמני המראות ונחיתות מנתב"ג, וקפטן אינטרנט כבר התרגש לפני שבועיים מהזמנה לחתונה שהציעה לאשר הגעה בדואר אלקטרוני. רגיל כמעט לגמרי. ועדיין, לא הכל מושלם. יש עוד דברים שחסרים לנו. להלן חלק מהם.

אפשר לעשות קניות בסופרמרקט (http://www.supernet.co.il, אם כי האתר עדיין איטי להחריד), יש חנות ספרים וירטואלית (http://www.dbook.co.il) שאפילו מציעה כותרים במחירים הנמוכים עד 30% מאלה שבחנויות הרגילות, כמה אתרים שמוכרים מוצרי חומרה ותוכנות (http://www.plonter.co.il היא מהבולטות והטובות), וכמה שמוכרים דיסקים ומשחקי מחשב – אבל זה בערך הכל.

המסחר האלקטרוני בארץ לא מתרומם, ובעצם זה לא כל כך מפתיע. כמו שרבים כבר שמו לב, ישראל היא מדינה די קטנה, וכמעט לכל אחד יש מתחת לבית מכולת, בית מרקחת, חנות ספרים וחנות דיסקים. הרוב המכריע של האנשים שמחוברים לרשת גרים ממילא במרכזים עירוניים גדולים, הכל קרוב להם, ואין להם צורך קיומי לקנות בגדים דרך האינטרנט. החורף לא מאוד קשה, החברים לא מאוד רחוקים, ואף אחד (כמעט) לא גר בחווה מבודדת.

אבל לא רק הגודל משחק כאן תפקיד, אלא גם האופי הישראלי. זה שאוהב למשש את הסחורה, לדפדף בספר ולשמוע את הדיסק, כדי שיהיה בטוח שלא עובדים עליו. באינטרנט אי אפשר להגיד לאף אחד "דבר שלח אותי", מה שמסביר אולי את שפע האתרים המסחריים שמפרסמים את מרכולתם באתרים מושקעים, אבל בסוף, כשהגולש כבר מתפתה לקנות, מגלים שיש רק מספר טלפון. כשמחייגים אל המספר הזה קורה בדרך כלל אחד משניים: יש מענה קולי, או שעונה פקס. תענוג.

מסחר אלקטרוני אפקטיבי צריך לשמר את הצורך של הצרכן בסיפוק מיידי פחות או יותר. בארה"ב אמונות על הצד הזה חברות משלוחים כמו UPS ופדרל אקספרס, שמשננות ללקוח את המנטרה Overnight Delivery ("משלוח בן־לילה"), ומבטיחות שאת המכנסים שקניתם באתר האינטרנט של חנות GAP תקבלו הביתה כבר מחר, ושכרטיס הברכה שנזכרתם לשלוח יום אחד מאוחר מדי לא יתעכב עוד עשרה ימים בדואר. רשות הדואר – המתמודדת הטבעית על הנישה של משלוחים כאלה בארץ – לא הרימה משום מה את הכפפה, ומשלוחים בתוך הארץ באמצעות החברות הבינלאומיות הם עדיין יקרים במידה שלא מצדיקה את הרכישה מלכתחילה, שלא לדבר על הזמן. כל מי שניסה בזמן האחרון לשלוח חבילה בדואר רגיל – למשל, לאח בטירונות – יודע שיש עוד דרך ארוכה לעבור עד שהמדיום הזה יהיה מהיר ואמין מספיק.

ויש כמובן את עניין התשלום. בשנה שעברה הצליחה חברת ויזה להוציא את החשק לכל מי שרצה לתת הזדמנות למסחר האלקטרוני בארץ. כן מכבדת, לא מכבדת, כן בטוח, לא בטוח, לא SET, כן SET – הצרכן שלא מצוי בעקרונות ההצפנה קיבל את הרושם שלשלם באמצעות ויזה באינטרנט זה בערך כמו להשאיר את הכרטיס – עם החתימה, המספר הסודי ותעודת הזהות – באמצע הרחוב.

ככל שעובר הזמן יש סיכוי גדול שאנשים ישתחררו מהחרדה הזאת, בעיקר בגלל שלא קורה שום דבר: לאף אחד שקנה קולה בסופרנט לא נעלם חשבון הבנק. זה גם לא קורה במקומות אחרים. להכניס כרטיס אשראי לאינטרנט, אולי צריך לומר ברור, זה בסדר גמור. אין בעיה. העובדה הזאת צריכה לעודד את הצרכנים, ויותר מכך את החברות שרוצות להיכנס לשוק הזה.

ואחרי שאמרנו את כל זה, עדיין יש להצטער צער רב על המצב הקיים. האתר שהניב את הרווחים הגדולים ביותר בארה"ב בשנת '98 לא היה – כפי שניתן בטעות לחשוב – אמזון או האתר של Dell, שמוכר מחשבים יותר מכל אתר אחר, אלא דווקא http://www.1800flowers.com – אתר למשלוח פרחים ברחבי ארה"ב. וזה לא שבארצות הברית אין טלפונים או חנויות פרחים שכונתיות: כל מי שקנה פעם מוצר באמצעות האינטרנט יודע שמדובר בחוויה משחררת, ובאמצעי נוח, זמין וידידותי. אנחנו קוראים לעשות יותר מסחר אלקטרוני, בנעלי בית, בלי פקקים, בלי בעיות חניה, בלי שקיות עם ידיות שנקרעות, בלי מוכרים מנדנדים – האינטרנט פתוח מתי שאתם צריכים אותו.

קשה להבין, למשל, למה רשתות הפארם משאירות את השוק הזה נטוש, ונותנות להורים מותשים להיסחב במדרגות עם חבילות ענק של חיתולים, ששוקלות יותר מהתינוק בעצמו. יש גם מחסור אמיתי בחנויות פרחים וירטואליות, בחנויות למשלוח כרטיסי ברכה, במשרדי נסיעות מקוונים, בחנויות שישווקו דרך הרשת יין, ובמסעדות שיספקו משלוחי אוכל באמצעות הרשת. קליק על הפפרוני, קליק על הבצל, והפיצה בדרך. מה יותר קל מזה?

עד כאן האינטרנט כמכשיר עזר לחיים. אבל גם בתפקידו ככלי תקשורת וכערוץ של תכנים עדיין רב החסר על הקיים בישראל. התכנים ברשת, בעיקר אלה האמריקאים, מתחלקים לתכנים שהם

להכניס כרטיס אשראי לאינטרנט, אולי צריך לומר ברור, זה בסדר גמור. אין בעיה. קליק על הפפרוני, קליק על הבצל, והפיצה בדרך. מה יותר קל מזה?

מקוריים לאינטרנט (כמו, למשל, המגזינים Slate או Salon), ולכאלה שהם הבבואה האלקטרונית של תכנים שמקורם במדיום אחר (כמו Post Washington או CNN). בארץ לוקות שתי הקבוצות האלה בחסר. תכנים מקוריים כמעט שאין. האתר של "סנונית" (http://www.snunit.k12.il) הוא במובן זה יוצא מן הכלל המעיד על הכלל: מאגר מפואר של חומר לימודי. כך גם האתר של מכון וייצמן (http://www.weizmann.ac.il). אבל מפתיע יותר הוא המחסור בתכנים "מיובאים". עיתון "הארץ" נמצא ברשת (http://www.haaretz.co.il, וצריך לשלם), אבל מעריב וידיעות עדיין מתמהמהים. האתר של חדשות ערוץ 2 (http://www.israelnews2.co.il) טוב מאוד, אבל בודד, ואתרים של תחנות הרדיו מאכזבים (זה של רדיו תל אביב לפחות משדר – http://www.102fm.co.il), או לא קיימים.

בתחום הזה בולט חוסר הבגרות של האינטרנט בישראל, שעסוק עדיין רובו ככולו בהיותו אינטרנט. התוצאה היא שרוב המגזינים המעודכנים והמתפקדים עוסקים אך ורק באינטרנט (כמו אלה של וואלה, IOL, ונטקינג), ועם כל הכבוד, יש עוד דברים שראויים להתייחסות. אין בארץ בשלב הזה שום פרויקט מכובד המוקדש לספרות (שלא לומר משהו בסדר גודל של פרויקט גוטנברג (http://www.gutenberg.net), והתרבות הלא דיגיטלית מוזנחת לגמרי, למעט אולי "גוג" (http://www.gog.co.il).

עוד דבר שממש חסר באינטרנט בישראל – ומי שיהיה הראשון ישחק אותה בגדול – הוא אתר משחקים גדול ורציני, כמו http://games.yahoo.com, כזה שמאפשר לשחק שח, שש־בש, דמקה או קלפים אגב צ'ט נינוח וקולח בעברית. מי שביקר באתר המשחקים של יאהו! יודע. אתר משחקים גדול שכזה יכול למשוך כמות עצומה של גולשים, ויכול לעשות רק טוב לאינטרנט בישראל.

ודבר אחרון, סיבוב באינטרנט נותן תחושה חזקה של שיתוף ואהבת אדם. רחבי הסייברספייס מלאים באנשים שרק רוצים לעזור לאחיהם הגולשים (http://www.askjeevs.com, למשל). בארץ, למעט משתמשי הלינוקס, בקושי רואים עזרה הדדית. זה לא רק באינטרנט, הדבר היחיד שבאמת קיים ברשת – למדנו כבר מזמן – הוא פרוטוקול ה־TCP/IP, וכל השאר זה השלכות של התרבות המקומית. אז נכון שפה מקום עצבני, אבל למה לא להיות נחמדים באינטרנט? אתם לבד בבית, אף אחד לא יראה שאתם מנומסים, ואנחנו מבטיחים לא לגלות.

"הדקה ה־91",
אתר כדורגל מוביל
http://www.daka91.co.il

אחת המשימות החשובות ביותר בבניית אתר היא הגדרת קהל היעד שלו. למרבה המזל, קהל היעד של האתר "הדקה ה-91" – שמאחוריו עומד יורם ארבל, שדרן הכדורגל המוביל בישראל – מוגדר מאוד. מסיבה זו אפשר לספק בו תכנים שפונים בדיוק למבקרים הפוטנציאליים של האתר, ולגרום להם לחזור אליו.

העמוד הראשון של הדקה ה-91 הוא מרכז המגרש, והוא נקודת מוצא לשאר חלקי האתר. האתר מעוצב בצורה פשוטה ואינטואיטיבית, והגולש יכול להבין בקלות מה הוא קורא. בכדורגל, הדבר שהאוהדים הכי רוצים לקרוא הוא חדשות וסטטיסטיקה, ואת זה מנסים מעצבי האתר לספק לגולשים בכמויות. אלא שפרט לכך, המידע הממשי שנמצא בעמוד מועט (ארבע עד שש כתבות, משאל, משחקי המחזור וכתבות הקוראים), ואין שום סיבה שהוא יתפרש על שלושה מסכים שלמים כדי ליצור מראית עין של הרבה תוכן. התוצאה היא שהריווח (השטח המת שלא מכיל כלום) בין הכתבות, המשאל ומשחקי השבת מוגזם, בלשון המעטה.

האתר עולה בהרבה על רוב האתרים הישראלים בתחום הגשת הסטטיסטיקה. אפשר לקבל מידע על שופטים ושחקנים, משחקים ושערים, והכל בטבלאות, כמו שאוהדים אוהבים. מצד שני, מתכנני האתר התעלמו מהעובדה שהאינטרנט יכול לספק סטטיסטיקה בצורה טובה וערכנית יותר מאשר עיתון יומי. במקום להציג טבלאות סטטיות משעממות, אפשר להציג גרפים וטבלאות שנוצרים בזמן אמת, על פי בקשת הגולש. על ידי הזנת הנתונים הסטטיסטיים הגולמיים למאגר נתונים אפשר לספק לגולשים סטטיסטיקות על פי תחומי העניין שלהם, לדוגמה: גולש יוכל לברר מהו מספר כובשי השערים בקבוצה מסוימת בחתך לפי שכר לעונה. כך יוכל האתר לספק לגולשים ערך מוסף, מעבר למה שהם יכולים לקרוא ממילא בעיתונם היומי.

מדור החדשות – גם הוא מעמודי התווך של אתר כדורגל – לא ממש מספק את הסחורה. אתר שמתיימר להיות האתר המרכזי של חדשות הכדורגל צריך לספק יותר מארבע-חמש כתבות בשבוע בעמוד הראשי, במיוחד בהתחשב בכך שהעיתונים היומיים מצליחים לספק מוסף נרחב מדי יום (הגם שזה אינו מוקדש כולו לכדורגל). הכתבות המעטות שמופיעות הן קצרות ושטחיות, ונותנות לקורא את התחושה שהן נכתבו כלאחר יד.

דווקא בתחום שצפוי היה שהאתר יהיה חזק ביותר, הוא מפתיע לרעה. האתר קשור לתוכנית הטלוויזיה "הדקה ה-91", שמצלמת מדי שבוע עשרות דקות של משחקים, ראיונות מוקלטים ומהלכים חוזרים. זה היתרון היחסי שלו לעומת מתחריו, ומה היה טבעי יותר מלכוון את הגולשים אל קובצי הווידאו האלה ולתת להם לראות שוב ושוב את השערים של השבת? אלא שהצילומים דווקא מתחבאים מאחורי כפתור לא מודגש בשם "שער השבת", שנמצא ברום המסך, אבוד בין כפתורים אחרים. מי שבא בשביל לראות גולים צריך לחפור די הרבה בשביל למצוא את מה שהוא רוצה.

בתחום שיתוף הגולשים עושה האתר עבודה טובה. במדור "פרשנות האוהדים" מותר לכולם לכתוב על הכל. מדור נוסף הוא זה שמוקדש לכתבות שכותבים אוהדים. הכתבות האלה עולות בהרבה באיכותן על הכתבות שמציע האתר עצמו, וחבל שהן נזנחות בקצה התחתון של עמוד הפתיחה.

"הדקה ה-91" הוא אתר יפה עם פוטנציאל רב. ארגון מחודש של עמוד הפתיחה, הדגשת אפשרויות הצפייה בסרטים והוספת סטטיסטיקה דינמית יכולים לקחת אותו עד לאליפות.

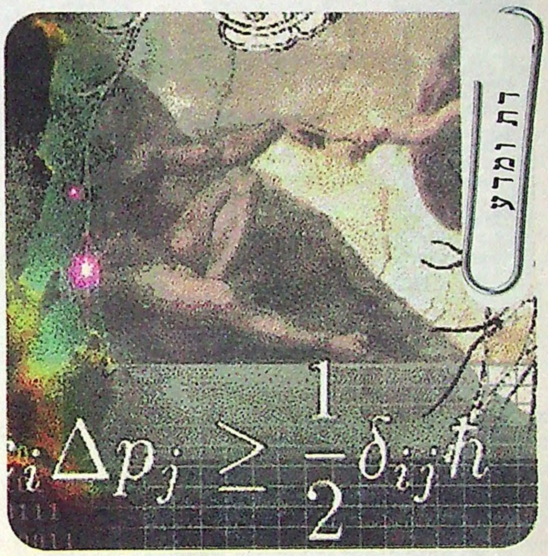
ירדן לוינסקי
http://www.extopia.co.il

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

דת ומדע • נשיקות • מצלמות • צ'ט עם ניר פרידמן • צ'ט עם ג'וליאן לנון • NBA

דת ומדע

"דיאלוג" הוא כתב עת המוקדש ליישובן של סתירות בין דת למדע ולהרחבת אופקיהם של העוסקים בשני התחומים. יש בו מאמרים במח(הע) פילוסופיה ותיאולוגיה, והוא מכריז על עצמו כמי שמוקדש לקידום הידע האנושי. באתר יש אינדקס מפורט של כל הגיליונות הקודמים.

http://freeway.net/~dialogos

רשימות התפוצה של המתדיינים בנושאי דת ומדע מרוכזות ב:

http://www.meta-list.org

על השאלה מי צודק – דארווין או סיפור הבריאה – עדיין מתווכחים, ובינתיים צצו ועלו שאלות פילוסופיות עמוקות לא פחות, שנולדו מתוך צמיחתו של מחקר מחשבים. מחשבות על אלוהים ומחשבים, אפשר למצוא באתר של MIT, המוקדש לסדרת הרצאות בנושא וכולל גם קישורים לאתרים דומים:

http://web.mit.edu/bpadams/www/gac/index.html

ארגון IRAS פועל מזה 44 שנים לקידום ההבנה בין המדע לדת, ובין מדענים לאנשי דת. הוא אינו מייצג דת ספציפית ומברך על הצטרפותם של אנשים חושבים מכל זרם. האתר מתעד את פעילויות הארגון, מציג רעיונות בתחומים שונים ודן בנושאים כמו המיניות וטבע האדם, דת מדעית, מוסר, וכדומה. לארגון יש קבוצת דיון באינטרנט, גלריה, רשימת פרסומים לקריאה מורחבת וקישורים רבים.

http://www.iras.org

שרשרת האתרים המוקדשת למדע ותיאולוגיה נמצאת ב:

http://www.cus.cam.ac.uk/~nts1001/ringhome.html

ואתר המוקדש לדיון מורחב בשאלות של אמונה ומדע נמצא ב:

http://www.ctel.net/~keggi/fose

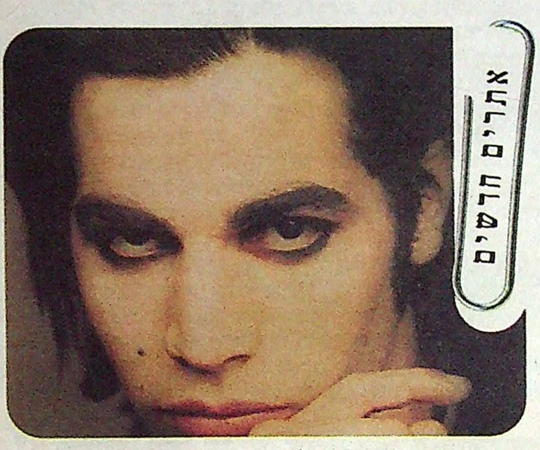
מצעד

השבוע בצמרת מצעד המכירות של צליל:

http://www.zlil.co.il/MainPage/index.html

1. אנדריאה בוצ'לי: רומנצה
2. אמנים שונים: The Best of the Best
3. אמה שפלן: קרמין מאו
4. ברי סחרוף: נגיעות
5. נמרוד לב: אין חלום אחר

אתרים חדשים

אתר חדש לאביב גפן, לקראת צאת "לילות לבנים", אלבומו השמיני

http://ads.walla.co.il/aviv/white_nights

אתר מכירות פומביות עברי מקיף:

http://www.bigdeal.com

באנו למילואים, אתר צה"לי לטובת מורלם הירוד של מקבלי הצווים, מציע מידע על יחסי הצבא ומגויסיו המסויגים:

http://aka.idf.il/reserve

הדת הדרוזית ומורשתה הסודית – מעכשיו באתר רשמי:

http://www.druze.org.il

האתר המדהים של סנונית מעשיר את הרשת בתערוכה של עיניים מעולם החי, והסברים מלומדים:

http://www.snunit.k12.il/vmuseum/eye

התאחדות מגדלי הבקר בישראל מפיצה מידע מקוון לבעלי פרות, מכוני חליבה ובוקרים:

http://www.icba.org.il

פתרונות למשתמשי מחשב דוברי עברית או ערבית מציעה חברת אקדמק:

http://www.academac.co.il

אתר מצלמות רשת עבריות, וקישורים לשידורים מקוונים שונים:

http://www.live.co.il

המפלגה הישראלית לחקיקה המתירה שימוש בסמים קלים, נמצאת מעתה גם ברשת:

http://ale-yarok.org.il

מלה

חיפשנו את המלה פורים

בתפוז: http://www.tapuz.co.il
שלושים תשובות, כולן עוסקות בסיפורים וספרות להוציא אחת: אתר שירי פורים וחנוכה שדורג במקום 18 ברשימת התשובות.

בדפי רשת: http://www.reshet.co.il
ארבעים וחמש תשובות, העוסקות בספרות. אתר אחד מוקדש לחג הפורים, במקום 40.

בוואלה: http://www.walla.co.il
שלוש תשובות בלבד, כולן עוסקות בחג הפורים.

באלטה ויסטה, חיפוש עם הגדרת עברית: http://www.altavista.com
13 תשובות, מתוכן עשר הפניות לקטלוג ספרים. אתר על חג הפורים במקום שני.

אתר השבוע

האתר המטופש:
לא סתם נשיקות וירטואליות אפשר לשלוח דרך האתר הזה, אלא נשיקות מיוחדות עם גוון אישי המתקבל באמצעות בחירה והתאמה של צורת השפתיים האלקטרוניות, צבע האודם וכדומה. אפשר גם לבחור מרשימה ארוכה למדי של נשיקות מוכנות מראש, הכוללות נשיקות חפוזות, רטובות, רציניות, ונמסות.

http://www.virtualkiss.com/ekiss

האתר המעניין:
באינטרנט פזורות מאות מצלמות רשת, המעבירות שידורים חיים מבתים פרטיים, גני חיות, מנזרים, מגדלים הצופים אל הנוף, חדרי אמבטיה, פאבים, כבישים ראשיים ואפילו מהכותל המערבי. בעזרת מנוע החיפוש "All Cam" אפשר למצוא מצלמות כאלה לפי אזורים, נושאים, שמות וכד'. יש באתר רשימת חידושים מתעדכנת, עמוד למצלמות הביזאריות ביותר וגם רשימת אירועי מצלמות שצריך לראות כדי להאמין.

http://www.allcam.com

האתר הגרוע:
האתר הגרוע ביותר ברשת השבוע – על פי המדריך http://www.worstoftheweb.com – הוא "העולם על פי החבובות של איגי"

http://www.angelfire.com/ak2/98award/MWO.html

הגדוש תמונות ביזאריות של חבובות ומפורסמים.

מילון

פוש Push אספקת מידע למשתמש ברשת, ביוזמתו של ספק המידע, על ידי שיגורו ישירות אל שולחן העבודה או תיבת הדואר האלקטרונית, למשל, מבלי שהמשתמש יצטרך לחפש או לבקש את המידע. מרבית האתרים העושים שימוש בפוש, מסתמכים על בקשה כללית שניסח המשתמש, או פרטים שמסר בדבר העדפותיו והמידע שהוא מחפש ברשת.

Rocket eBook מכשיר נייד לקריאת טקסטים בפורמט אלקטרוני, שגודלו אינו עולה על גודל של ספר כיס, והוא נועד להחליף את הספרים המודפסים. הוא מופעל בעזרת בטריות ויש לו מסך בעל רזולוציה גבוה. אפשר לקחת אותו לחוף הים, לקרוא במטוס או ברכבת תחתית. הבטריה מספיקה ל-25 שעות קריאה רצופה, והזיכרון מכיל עד 4000 דפים, שהם כעשרה ספרים.

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לויינוביץ

תראו מה שהעכבר הביא על...

- http://www.gillian-anderson.co.uk
- http://gaws.ao.net
- http://pages.prodigy.com/gillian/anderson.htm
- http://www.zinezone.com/Magazines/entertainment/actresses/gillian
- http://www.celebs.cz/gillian/english
- http://www.bchs.uh.edu/~ecantu/GATB/gatb.html
- alt.fan.gillian-anderson קבוצת דיון

ג'יליאן אנדרסון

השחקנית ג'יליאן אנדרסון (סוכנת דנה סקאלי מהסדרה "תיקים באפילה") נולדה בתשיעי לאוגוסט 1968 בשיקגו ארה"ב, לאב מורה לקולנוע ולאם מנתחת מערכות מחשב. בגיל שנתיים עברה עם משפחתה, בעקבות עבודתו של אביה, לפורטו ריקו, ומשם ללונדון. כשחזרה לארצות הברית בגיל 11 מרדה ג'יליאן הצעירה כמעט בכל מסגרת. קשה להאמין היום, עם כל החליפות המחוייטות, שבצעירותה נהגה אנדרסון לצבוע את שיערה בצבעים זוהרים, להתלבש בצורה לא מקובלת ולהסתבך עם שלטונות החוק. זמן קצר לפני שסיימה את לימודי התיכון היא נעצרה, לאחר שניסתה לחבל במנעולי בית הספר. המקרה הזה, ומקרים אחרים, זיכו את אנדרסון בתארים כמו "הבחורה הכי מוזרה בשכבה" ו"ליצנית הכיתה".

בסיום הלימודים נרשמה אנדרסון ללימודי משחק באוניברסיטת שיקגו. כשסיימה את התואר עברה לניו יורק, ניסתה את מזלה בכמה הצגות באוף-ברודווי והתפרנסה מעבודות מלצרות. בשנת 92', כשהיתה בת 24, ניגשה אנדרסון לאודישן לסדרה "תיקים באפילה". סוכנה האישי שיקר מעט לגבי גילה על מנת שתתקבל למבחנים, ואנדרסון זכתה בתפקיד הראשי.

על סט הצילומים הכירה את מי שעתיד להיות בעלה, הארט-דירקטור של הסדרה, ונכנסה להריון במהלך עונת הצילומים. היא חששה שעקב כך היא תמצא את עצמה מחוץ לסדרה, אך למרבית ההפתעה החליט מפיק הסדרה, כריס קארטר, לנצל זאת, והריונה האמיתי נכנס כחלק מהעלילה. לאנדרסון נולדה בת - פיפר - שאותה היא מרבה להביא לאתר הצילומים. נישואיה החזיקו מעמד עד שנת 97'.

עם השנים, במקביל להצלחת הסדרה, גאתה הפופולריות של אנדרסון. יותר מעשרת אלפים מעריצים נלהבים הגיעו לקניון באוסטרליה, כשהגיעה לשם כדי לקדם את קלטות הוידאו של הסדרה. אנרסון הטביעה את חותמה גם בתחום המוסיקה. בצעירותה תרמה את קולה ללהקות פאנק וניהות, ולפני שנה שיתפה פעולה עם מפיקים בריטיים. את התוצאה, שנקראת "Extremes", אפשר לראות ולשמוע ב-MTV בשעות הלילה המאוחרות. כמו כן השתתפה במספר פרויקטים בקולנוע, שהבולט ביניהם היה כמובן "תיקים באפילה, הסרט". בנוסף, הצטלמה ונטלה חלק פעיל במסע יחסי הציבור לפרויקט מיוחד של חברת המשחקים VIRGIN, שהפיקו משחק מחשב בהשראת הסדרה המצליחה. הזיהוי של אנדרסון עם דמותה של סקאלי כה מיידי, עד ש-BBC בחרו בה להנחות את סדרת טלוויזיה שלהם על חיים בחלל החיצון.

באינטרנט היא אלילה. לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה" מוזכר שמה ב-54,586 דפי אינטרנט. אינדקס האתרים יאהו ממליץ על יותר ממאה אתרים המוקדשים לה, שבהם אפשר גם למצוא תמונות עירום שלה (ספק אם אמיתיות), שומרי מסך, קובצי קול ועוד.

ניתן לטעות ולחשוב שאנדרסון מבלה את שעות הפנאי שלה באינטרנט, כיוון שדמותה בסדרה נעזרת רבות במחשבים ובתקשורת. כשנשאלה על כך בראיון שקיימה עם מעריצים ברשת, אמרה: "יש לי מחשב נייד, ולפעמים אני מוצאת את עצמי אובדת בתוכו. אני משתדלת לא לגלוש ברשת, כדי למנוע את התמכרותי. ולגבי דמותי בסדרה שנעזרת רבות בכוחה של הרשת, זה הקסם מאחורי המשחק, ולכן אני עושה זאת בצורה משכנעת. יש לי מושג כללי מה קורה באינטרנט, אבל למעשה אני לא ממש מבינה ויודעת איך נכנסים לכל חדרי השיחות ומה בדיוק הולך שם. סקאלי נכנסת לרשת למטרות מחקר, או למצוא פרטים אודות אנשים ומקרים אותם היא חוקרת."

בעניין מאות אלפי מעריצים שהקימו לכבודה אתרי סגידה אומרת אנדרסון: "אם זה מה שעושה אותם מאושרים, אני שמחה בשבילם". מותק.

יומן

סוזן וגה, הלילה

שלישי 23.2

02:00 צ'ט עם גיטריסט הקינקס, דייב דיוויס
http://www.rockonline.com

02:00 צ'ט עם סוזן וגה
http://www.barnesandnoble.com

רביעי 24.2

16:00 צ'ט עם להקת "עדן", נציגתנו לאירוויזיון
http://www.jww.org

02:00 שיחה עם ג'וליאן לנון לרגל צאת אלבומו החדש
http://www.sonicnet.com

02:00 צ'ט עם הסופרת ברברה טיילור ברדפורד
http://www.barnesandnoble.com

חמישי 25.2

22:00 צ'ט עם ניר פרידמן
http://www.pnaiplus.co.il

03:00 שידור חי של טקס הענקת פרסי הגראמי ה-41
http://www.grammy.com/backstage/webcastschedule.html

ששי 26.2

03:30 שידור חי של משחק כדורסל בין הפילדלפיה 76-רס לשיקאגו בולס
http://www.nba.com/leaguepass/index.html

שבת 27.2

כל היום: תוכניות ייעוץ וראיונות בנושאי מין
http://www.radiosex.com

ראשון 28.2

06:00 מוסיקת אינדי לפי בחירת המאזינים
http://www.mentos.com

שני 1.3

04:00 צ'ט שבועי לפיתומים (מדברים מהבטן)
http://magicman.clinton.net/pcvent.htm